

ROTA

Słyszalne na Litwie na falach krótkich

poniedziałek - sobota - od 7⁰⁰ do 9¹⁵,
niedziela - od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ - 15455 kHz (25 m).
Codziennie od 17⁰⁰ do 24⁰⁰ - 7400 kHz (41 m)

DODATEK HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY DLA POLAKÓW NA LITWIE

11-17 lipca 2024 r., nr 1316

Odpust i poświęcenie budowy kapliczki na Antokolu

W kościele św. Piotra i Pawła odbył się w minioną niedzielę odpust parafialny. Podczas uroczystości została poświęcona budowa kapliczki Pana Jezusa na pobliskim placu. Mszę św. odpustową celebrowali metropolita wileński arcybiskup Gintaras Grušas i metropolita łódzki kardynał Grzegorz Ryś.

Po wspólnej modlitwie wszyscy udali się na pobliski plac św. Jana Pawła II w Wilnie, gdzie poświęcona została budowa kapliczki Pana Jezusa.

Po II wojnie światowej, kiedy w czasach sowieckich rozpoczęła się odbudowa ulic, zostały zburzone niektóre budynki należące do kościoła świętych apostołów Piotra i Pawła. Około 1953 roku taki los spotkał również stojącą przed kościołem kapliczkę Pana Jezusa. Przed rozbiorą kaplicy wykonano jej rysunki. Na ich podstawie i powstał projekt odbudowy. Odbudowa kaplicy na autentycznym miejscu nie była możliwa, obecnie jej fundamenty znajdują się pod rondem ulic Antakalnio i Olandy. Odbudowana kapliczka stanie na pobliskim placu Jana Pawła II, w odległości około 18 metrów od jej dokładnego miejsca historycznego. Planuje się, że kaplica będzie miała wysokość 8,5 m. Na pierwszym poziomie kaplicy ma stanąć dębowy krzyż z rzeźbą Jezusa Ukrzyżowanego, a na drugim – rzeźba Matki Bożej. Zakończenie budowy kapliczki planowane jest na drugą połowę tego roku.

Odbudowę barokowej kapliczki finansuje fundacja charytatywna „Fondas Janukonis”. Umowa sponsorska z przedstawicielami kościoła została podpisana w 2022 roku.

Po poświęceniu proboszcz zaprosił wszystkich parafian i gości na grochówkę i ciasto.

FOT. JERZY KARPOWICZ

Obchody 80. rocznicy operacji „Ostra Brama” na wileńskiej Rossie

Historia to nie tylko wojny i bitwy, ale przede wszystkim ludzie

FOT. WIKTOR JUSIEL

W niedzielę, 7 lipca, na wileńskim Cmentarzu na Rossie odbyły się uroczystości z okazji 80. rocznicy operacji „Ostra Brama”. Tłumnie zebrani rodacy z Polski i Wileńszczyzny tradycyjnie oddali hołd pochowanym tu żołnierzom Armii Krajowej, którzy w 1944 r. walczyli o Wilno podczas operacji „Ostra Brama”. Uroczystości, upamiętniające to wyjątkowe wydarzenie w historii Wileńszczyzny, już od 29 lat organizuje Związek Polaków na Litwie, a ich zwieńczeniem jest tradycyjny Wiec Pamięci w podwileńskich Krawczunach – miejscu ostatniej bitwy podczas operacji „Ostra Brama”, gromadzący ponad pół tysiąca osób.

Uroczystość na wileńskiej Rossie rozpoczęła się od odegrania hymnu Rzeczypospolitej Polskiej oraz hymnu Republiki Litewskiej. Hymn Polski wykonała Orkiestra i Chór Reprezentacyjny Wojska Polskiego z udziałem Pułku Reprezentacyjnego Wojska Polskiego.

Wszystkich zebranych przywitał Ciąg dalszy na s. 6-7

XVII Zjazd ZPL: wierność idei i programowi oraz jedność w wyborach

Polacy rozsiani są po całym świecie. Około 20 milionów naszych Rodaków żyje poza Macierzą, wszędzie tworząc polskie i polonijne Wspólnoty, aby kultywować to co w naszym Narodzie jest najpiękniejsze i najcenniejsze, aby przekazywać kolejnym pokoleniom wartości, które są istotą polskości, czyli mowę, wiarę przodków, kulturę i narodowe tradycje. To one tworzą zbiór cech, które określają tożsamość każdego Polaka. O tożsamości zaś decyduje serce. To ono decyduje o tym, kim jesteśmy. A polskie serce najmocniej bije na Wileńszczyźnie, gdzie od siedmiuset lat i kilkudziesięciu pokoleń polskość wrosła głęboko w wileńską ziemię, stając się przystawioną solą tej ziemi, a Polacy są jej prawdziwymi gospodarzami. Na

Dokończenie na s. 4

FOT. WIKTOR JUSIEL

Maksyma tygodnia:

„Człowiek to jedyne zwierzę, które się rumieni. I jedyne, które musi”.

Mark Twain

Niebowskazy

ŚWIAT

*Bóg się ukrył dlatego by świat było widać
gdyby się ukazał to sam byłby tylko
kto by śmiał przy nim zauważyć mrówkę
piękną złą osę zabieganą w kółko
zielonego kaczora z żółtymi nogami
czajkę składającą cztery jajka na krzyż
kuliste oczy ważki i fasolę w strąkach
matkę naszą przy stole która tak niedawno
za długie śmieszne ucho podnosiła kubek
jodłę co nie zrzuca szyszki tylko łuski
cierpienie i rozkosz oba źródła wiedzy
tajemnice nie mniejsze ale zawsze różne
kamienie co podróżnym wskazują kierunek*

*miłość której nie widać
nie zastania sobą*

Ks. Jan Twardowski

20-21 lipca – XXIV Rodzinny Zlot Turystyczny ZPL i AWPL-ZChR

Akcja Wyborcza Polaków na Litwie - Związek Chrześcijańskich Rodzin oraz Wileński Rejonowy Oddział Związku Polaków na Litwie zapraszają na tradycyjny XXIV Rodzinny Zlot Turystyczny AWPL-ZChR/ZPL.

20-21 lipca 2024 roku nad jeziorem Oświe (Asveja), w miejscowości Bieliszki (gmina sużańska, rejon wileński), odbędzie się tradycyjny XXIV Rodzinny Zlot Turystyczny ZPL i AWPL-ZChR.

Do wspólnego spędzenia czasu na łonie przyrody serdecznie zapraszamy wszystkich członków i sympatyków AWPL-ZChR oraz ZPL z rodzinami.

Pobyt urozmaica różnorodne zawody sportowe: podnoszenia ciężarów, siatkówka, koszykówka, szachy, warcaby. Tradycyjnie odbędzie się też konkurs wiedzy o Wileńszczyźnie oraz zawody wędkarskie. Nie zabraknie również konkursów i zabaw dla dzieci.

Złotowiczom życzymy ciekawych pomysłów dążąc do zwycięstwa w konkursie na najbardziej oryginalnie urządzonej zagrodzie.

Wieczorem wszystkich zapraszamy na koncert, a po zapaleniu ogniska – na dyskotekę.

Oficjalne otwarcie Zlotu nastąpi w sobotę, 20 lipca, o godz. 13.00

O godz. 14.00 od Domu Kultury Polskiej w Wilnie do miejsca uroczystości odjedzie autokar.

W Kalwarii Wileńskiej odsłonięto odrestaurowany pomnik śp. Michała Półtoraka ps. „Grot”

Powrót po „swoich”

Na Cmentarzu w Kalwarii Wileńskiej w asyście Wojska Polskiego odbyła się uroczystość odsłonięcia odrestaurowanego pomnika nagrobnego śp. Michała Półtoraka ps. „Grot”, żołnierza 4. Bryg. Wileńskiej AK.

„Kpt. Michał Półtorak, który przeżył bitwę pod Krawczunami przez cały sowiecki okres okupacji Wileńszczyzny dbał o pamięć poległych towarzyszy broni. To był jeszcze trudniejszy czas, niż Polska pod rządami komunistycznymi. Dziś Państwo Polskie spłaca swój dług podejmując w opiekę grób kaprala Michała Półtoraka, przejmując pateczkę w sztafecie pokoleń. Biuro poszukiwań i identyfikacji IPN ma motto: Powracamy po swoich i w tym momencie będąc na Kalwarii Wileńskiej nie można zapominać o wszystkich, którzy zginęli pod Krawczunami. Zostali oni pochowa-

ni niedaleko, w lesie, przy Drodze Krzyżowej. Szanowni Państwo, tego grobu tam dzisiaj nie ma, w ziemię na Kalwarii wsiąknęła krew, symbolicznie on pozostał. Pracownicy IPN w roku 2023 i 2024 podjęli prace poszukiwawcze i ekshumacyjne. Łącznie udało się tam odnaleźć co najmniej 24 ciała. Trzeba pamiętać, że w roku 1979 sowieci brutalnie, koparką przeprowadzili tzw. ekshumację. Część tych szczątków została pochowana na cmentarzu w Kalwarii Wileńskiej i naszym zadaniem nie jest tylko zabranie tych szczątków z lasu, ale ich połączenie, gdyż ekshumacje z roku 1979 były częściowe” – mówił podczas uroczystości dyrektor Oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Białymstoku dr Marek Jedynek. – Wracamy po swoich i szczątki żołnierzy spod Krawczun spoczną razem, w jednej mogile, pochowane z wojskowymi honorami – zapewnił.

Po modlitwie i oznaczeniu mogiły tabliczką grób weterana walk o Wolność i Niepodległość Polski złożono wieńce i zapalono znicze. Mogiłę zapisano także w „Ewidencji grobów weteranów walk o Wolność i Niepodległość Polski” prowadzonej przez IPN.

W uroczystości uczestniczyli przedstawiciele rodziny Michała Półtoraka, konsul RP w Republice Litewskiej Irmina Szmalec, wiceprezes NIK Jacek Kozłowski, dyrektor oddziału Instytutu Pamięci Narodowej w Białymstoku dr Marek Jedynek, szef Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych Lech Parell, wiceprzewodniczący Związku Polaków na Litwie Edward Trusewicz, weterani walk o niepodległość RP, działacze opozycji antykomunistycznej, Sybiracy, harcerze, przedstawiciele duchowieństwa, mieszkańcy Wileńszczyzny.

Trzydniowe obchody 80. rocznicy operacji „Ostra Brama” organizowane przez Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Instytut Pamięci Narodowej, Ambasadę RP w Wilnie i Związek Polaków na Litwie zakończyła ceremonia złożenia wieńców i wiązanek kwiatów w kwaterze poległych żołnierzy Armii Krajowej na Cmentarzu w Kolonii Wileńskiej.

Inf. Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

WIEŚCI z Wileńszczyzny

Międzynarodowe regaty w Trokach

W dniach 28-30 czerwca w Trokach odbyły się międzynarodowe regaty „Bursztynowe wiosła”. Na błękitnych trasach jeziora Galve ścigało się 500 wioślarzy z 7 państw. Wśród nich byli zawodnicy, którzy niezadługo będą reprezentować Litwę na olimpiadzie w Paryżu. Złote medale wywalczyli Kamilė Kralikaitė, Ieva Adomavičiūtė, Giedrius Bieliauskas, Viktorija Senkutė, Domantas i Dovydas Stankunasowie, Donata Karalienė, Dovilė Rimkutė. Gratulowali zwycięzcom wiceministra oświaty, nauki i sportu Aistė Žedelytė-Kaminskė, posłanka na Sejm RL Adita Rudelienė, prezydent Litewskiej Federacji Wioślarskiej Mindaugas Griškonis i sekretarz tej federacji Saulius Ritter, radna samorządu rejonu trockiego Inesa Židorstė, specjalista wydziału oświaty i sportu samorządu rejonu trockiego Tomas Naktinis.

Spotkanie z przyrodnikiem Mariusem Čepulisem

Młodzieżowy zespół folklorystyczny „Griciukai” działający przy Centrum Dzieci i Młodzieży w Rudziszkach, rozpoczynając realizację projektu „Każdy ptak swoją gwarą śpiewa” zorganizował w rudziskiej bibliotece spotkanie dzieci z fotografem, pisarzem, przyrodnikiem Mariusem Čepulisem. Najpierw opowiedział o ptakach, jakie ptaki mają największe skrzydła, jakie ptaki są najbardziej kolorowe. Po tej zapoznawczej lekcji wszyscy udali się na taką. Tam słuchali świergotu i śpiewu ptaków, zbierali żuki i owady, słuchali piosenek zespołu „Griciukai”.

Realizacja projektu zatrudnienia młodzieży

1 lipca według realizowanego projektu „Zatrudnienie młodzieży latem i integracja na rynku pracy” w rejonie szyrwintkim rozpoczęło pracę 12 młodych osób. Pracodawcy, którzy zatrudnili młodzież na pełny etat w ramach rekompensaty otrzymują 470 euro. Projekt jest realizowany ze środków pieniężnych samorządu rejonu szyrwintkiego i Agencji ds. Młodzieży.

Kąpiel w stawie w Szyrwintach dozwolona

Badania stanu czystości wody w stawie w Szyrwintach przeprowadzone 3 lipca, wykazały, że jakość wody odpowiada wymogom higieny. Mieszkańcy Szyrwint jak i zajezdni mogą bez obaw zażywać kąpiele w tym akwenie wodnym.

Terapia sztuką i tańcem

13 lipca w skwerze Centrum Młodzieżym w Szyrwintach przy ul. Liepos 13 o godz. 11.00 odbędą się zajęcia z terapii sztuką pt. „Barwy naszych emocji”. Prowadzić je będzie terapeutka sztuką Dalia Jakubonė.

18 lipca w Centrum Kultury w Szyrwintach o godz. 18.00. zostaną zorganizowane zajęcia z terapii taneczno-ruchowej, które prowadzić będzie terapeutka Agnė Petkutė-Budrienė. Chętni udziału w nich powinni do 16 lipca zarejestrować się emailem registracijak@gmail.com. Zajęcia są bezpłatne.

Wystawy fotograficzna i malarskie

W bibliotece im. Ignasa Šeiniusa trwa wystawa fotograficzna Edmunda Šimaitisa „Złota jesień w Hemsedal”. Jest to pokłosie podróży fotografika do górskiej miejscowości w Norwegii.

W dniach 10 lipca-2 sierpnia w Centrum Kultury w Szyrwintach można oglądać wystawę prac reprodukcyjnych pt. „Odkrywając twórczość M. K. Čiurlionisa”.

Jan Lewicki

Greta T. – ofiarą ideologii klimatyzmu?

Wertując poranną prasę wzrok mój zatrzymałem na tytule artykułu głoszącego, że Greta Thunberg znowu została zatrzymana przez policję. Tym razem holenderską, gdy podczas protestu organizacji Extinction Rebellion blokowała autostradę A 12 w Hadze.

Kilkuset aktywistów klimatycznych z organizacji Extinction Rebellion blokowało autostradę A 12 w Hadze. Policja musiała interweniować. Użyto armatek wodnych, aby zakończyć protest i odblokować ruch na drodze. Służby dokonały aresztowań. Wśród zatrzymanych demonstrantów była też szwedzka aktywistka klimatyczna Greta Thunberg, podała lokalna gazeta „De Stentor”, a za nią dziesiątki innych europejskich mediów.

Holenderscy aktywiści klimatyczni wszczęli swą kolejną akcję po tym, gdy ministra tego kraju ds. azylu i spraw migracyjnych Marjolein Faber zakwestionowała wpływ człowieka na zmianę klimatu, co na Zachodzie dziś jest traktowane jako myślozbrodnia. Wywołuje – rzecz jasna – taka wypowiedź też furję aktywistów klimatycznych. „Jest całkowicie możliwe, że klimat nieznacznie się zmieni. Pytanie zatem brzmi: czy człowiek ma na to wpływ?”, zadała publicznie pytanie ministra Faber, by potem odważnie na nie też publicznie odpowiedzieć: „Moja odpowiedź brzmi: nie”. Oczywiście tak wyzywające stwierdzenie, które na klimatystów działa jak czerwona płachta na hiszpańskiego byka, nie mogła nie sprowokować reakcji rebeliantów, klejących sobie głowy do ścian i obrazów w ramach różnych akcji protestów.

Greta Thunberg, ikona walki o ratowanie Ziemi, która płonie, pojawiła się na proteście w Hadze mimo że dosłownie kilka miesięcy wcześniej (kwiecień 2024) podczas podobnej akcji w tym mieście już była zatrzymana i wylegitymowana przez policję. Ale wydaje się, że oto właśnie klimatystom chodzi: o rozgłos. Sama bowiem obecność znanej na świecie klimatycznej bojowniczkę przyciąga uwagę mediów, które nagłaśniają incydent na pół Europy. 21-letnia dziś Greta pojawi się na pierwszych stronach europejskich gazet oraz portali internetowych i to się liczy. Pojawi się, co prawda, nie w glorii chwały, jaka do niedawna jeszcze była jej przypisana przez możnych tego świata. Czyli zbuntowanej nastolatki, która postanowiła rzucić wyzwanie świa-

towym politykom, by przymusić ich do zaprzestania gadania, a zająć się wreszcie ratowaniem Ziemi przed groźącą jej katastrofą.

Pamiętamy przecież, jak jeszcze do niedawna młodzianka Szwedka była przyjmowana przez najpotężniejszych polityków tego świata. Wielu z nich wręcz zabiegało o zdjęcie ze sławną nastolatką. Gościła więc Greta i w ONZ, i na Szczytach klimatycznych COP, i w pałacach prezydenckich oraz królewskich. Podczas Szczytów klimatycznych organizatorzy zadbałi wręcz, by nastoletnia Greta, dziewczynka ze zdiagnozowaną chorobą autyzmu (syndrom Aspergera), mogła w swej autentyczności i zagubieniu krzyknąć do zebranych na summit dyplomatów i polityków, rugać ich możliwie mocnymi słowami, by wzbudzić u nich wstyd za ich bezczynność w walce z ociepleniem klimatu. Ci niczym uliczna gawiedź, oklaskiwali odważną nastolatkę ich besztającą, cmokając przy tym z zachwytem językami. Legenda Grety w krótkim czasie urosła tak bardzo, że Szwedka została nawet zgłoszona jako kandydatka do Nagrody Nobla, której – co prawda – nie otrzymała.

Ale igrzyska z Gretą w roli głównej trwały na całego. Nikt przy tym nie zadał sobie pytania, czy etyczne jest wykorzystywanie wrażliwej nastolatki, którą wcześniej dosłownie nafaszerowano opowieściami o groźącym Ziemi Armagedonie klimatycznym w celach przyziemnych (many many) profesjonalnych wyjadaczy z branży ratowania ludzkości raz przed ochłodzeniem, inny raz przed ociepleniem klimatu. Czy ktoś pomyślał, jak to może finalnie zadziałać na delikatną psychikę chorej dziewczynki. Kiedyś zresztą o to został zapytany jej ojciec, aktor z zawodu, Svante Thunberg. Mianowicie dziennikarze chcieli wiedzieć, czy przypadkiem nie dla pieniędzy rodzice swą chorą córkę pozwalają wykorzystywać do gier politycznych możnych tego świata, co może źle dla niej się skończyć. Odpowiedź, rzecz jasna, była oburzająco negatywna. Ojciec Grety wręcz odwrócił kota ogonem twierdząc, że jego córce aktywność na rzecz ochrony klimatu tylko pomoże. Pomoże w walce z jej schorzeniem, bo ta aktywność będzie swoistym lekiem na jej lęki, zamknięcie się na ludzi i strachy przed światem. Walcząc o słuszny cel wydobrzeje, przewidywał pan Svante. Nie wiem, co na to lekarze specjaliści? Czy aby na pewno wpychanie chorej na autyzm dziewczynki w objęcia wielkiej, zakłamaniej i bezwzględnej polityki jest dobrym sposobem na kurację. Osobiście wątpię zwłaszcza zważywszy na potencjany finisz tej aktywności, który zresztą właśnie obserwujemy. Obserwujemy przekrzywioną twarz młodej dziewczyny wleczonej przez policjantów na komisariaty. Czy jest to aby na pewno rodzaj kuracji?

Fakt jest bowiem taki, że Greta, twarz światowej młodzieży w walce

o ratowanie ginącej Ziemi, gdy już została wystarczająco wykorzystana do partykularnych interesów lobbystów i możnych tego świata, teraz została brutalnie odtrącona. Wręcz stała się zawadą i wyrzutem sumienia dla wielu, którzy do niedawna marzyli zrobić sobie zdjęcie z popularną Szwedką. Odtrącona Greta tymczasem popada w coraz to większe skrajności. Nikt już z polityków nie chce jej słuchać, nikt nie zaprasza na światowe wydarzenia poświęcone obronie klimatu, więc Greta sama coraz to bardziej natrączywie wprasza się do eteru telewizji światowych stacji. Założyła własną organizację „Fridays for Future” (Piątki dla przyszłości) i próbuje na własną rękę ratować Ziemię, wpadając w coraz to większe ekscesy i skandale. Raz media donoszą, że wraz ze swymi licznymi zwolennikami blokowała w Niemczech dużą inwestycję, która, zdaniem aktywistów, zagraża klimatowi, innym razem relacjonują jak właśnie ostatnio, blokowanie autostardy w Holandii, bo tamtejszy rząd jest niedostatecznie proekologiczny.

Tymczasem poczynania Szwedki u części elit nadal wywołują akceptację i nawet poklask. Przeczytałem ostatnio dla przykładu, że doktorantka wydziału stosunków międzynarodowych Uniwersytetu Wileńskiego Neringa Malaitytė nie widzi nic zdroźnego, iż „naturalna złość” Grety jest wykorzystywana, by wzbudzać emocje społeczne w słusznym, rzecz jasna, celu. „Miliony dla G. Thunberg udało się pociągnąć poprzez emocje – jej wypowiedzi rodzą strach i niepokój”, ze spokojem komentuje działania szwedzkiej aktywistki litewska doktorantka. Uważa przy tym taką sytuację za coś normalnego. Owszem potem jeszcze dodaje, że na końcu ponoć Greta daje jeszcze ludziom nadzieję. Pytanie tylko, jak sama zastraszona i wylękła Greta może komuś dawać nadzieję.

Dziś „efekt Grety” dla rekinów wielkiej polityki nie jest już do niczego potrzebny. Tymczasem miliony młodych ludzi na całym świecie, którzy nadal podążają za Szwedką, ten „efekt” właśnie konsumują w postaci nerwic, strachu i zagubienia. Liczne sondaże w różnych krajach europejskich pokazują, że młodzież najbardziej obawia się, gdy idzie o zagrożenia na przyszłość, właśnie zmian klimatycznych. Obawia się zmanipulowana, że będzie tym mitycznym „ostatnim pokoleniem”, jakie żyje jeszcze na Planecie, która po nich dosłownie spłonie. Z winy człowieka oczywiście spłonie. Te obawy i stany lękowe często i gęsto wprowadzają młodych ludzi w stany depresji, a nawet powodują u nich myśli samobójcze. I taki – jak się wydaje – mamy największy „efekt Grety” na dziś. Winę za to, rzecz jasna, nie ponosi sama Greta, tylko dorośli, którzy ją uczynili ofiarą ideologii klimatyzmu.

Tadeusz Andrzejewski
radny rejonu wileńskiego

TYDZIEŃ NA LITWIE

Kadeci otrzymali nominacje na podporucznika

W ubiegłym tygodniu prezydent Gitanas Nausėda na placu Simona Daukantasa w Wilnie nadał pierwszy stopień oficerski – podporucznika – 76 kadetom z Litewskiej Akademii Wojskowej im. generała Jonasa Žemaitisa.

61 mężczyzn i 15 kobiet złożyło uroczystą przysięgę wierności państwu litewskiemu. Prezydent podkreślił, że obecne bezpieczeństwo Litwy nie jest czymś oczywistym i wymaga wspólnych wysiłków, aby je zapewnić i utrzymać. Prymusowi akademii Laurynas Kasčiūnas, minister obrony narodowej, wręczył miecz jako symbol honoru wojskowego.

Oszuści grasują na komunikatorach internetowych

Oszuści operujący na Litwie z powodzeniem wykorzystują komunikatory internetowe do wyłudzenia pieniędzy od mieszkańców, co skutkuje dotkliwymi stratami finansowymi.

W ostatnim czasie straty ofiar osiągnęły łączną kwotę 46 tys. 846 euro. Najczęściej ofiarami oszustów są łatwowierne osoby w wieku starszym, ale na ich haczyk trafiają również młodzi. Oszuści wykorzystują Messengera, Viber, WhatsApp i rozmowy telefoniczne do wyłudzenia pieniędzy. Najczęściej przedstawiają się jako pracownicy banków, Inspekcji Podatkowej, policji, Toto Lotka itd.

Kierowcy powinni zatroszczyć się o oświadczenia o stanie zdrowia

Obecnie w przypadku, gdy kierowca nie posiada obowiązującego oświadczenia o stanie zdrowia, może on prowadzić samochód i nie będzie pociągany do odpowiedzialności. Jednak sytuacja po upływie pół roku ulegnie diametralnej zmianie – prawo jazdy będzie uzależnione od terminu ważności oświadczenia o stanie zdrowia kierowcy.

Nowelizacja Ustawy o bezpieczeństwie ruchu drogowego miała wejść w życie jeszcze w tym roku, ale ostatecznie zdecydowano o ustaleniu okresu przejściowego, który zakończy się 1 stycznia 2025 roku. Jak informuje „Regitra”, gdyby nie wprowadzono okresu przejściowego za kierowcą nie miałyby prawa usiąść 263 tys. kierowców. Ci, którzy dotychczas nie uzyskali nowego oświadczenia o stanie zdrowia, powinni to zrobić jak najszybciej. Oświadczenie o stanie zdrowia dla kierowców-amatorów do 65 roku życia wydaje się na okres 10 lat, od 66 do 77 lat – na pięć, a starszym niż 80 lat – na dwa.

Minister stwierdził, że problem importu tańszego zboża został rozwiązany

Po tym, jak Litwa zakazała importu niektórych rosyjskich i białoruskich produktów rolnych, a Unia Europejska (UE) wprowadziła podwyższone cła na rosyjskie zboże, minister rolnictwa Kęstutis Navickas stwierdził, że problem importu tańszego i gorszej jakości zboża oraz pasz z krajów trzecich na Litwie został rozwiązany, bo import został wstrzymany. W czerwcu na Litwie wprowadzono zakaz wwozu ponad 2,8 tys. produktów rolnych i pasz z Rosji i Białorusi. Na Litwę nie są przewożone też z tych krajów żywe zwierzęta: perliczki, mięso, ryby i skorupiaki, mleko i jego przetwory, jaja, miód, drzewa i inne rośliny, cebule, warzywa, owoce, orzechy, kawa, herbata, przyprawy, zboża i ich przetwory, mąka, skrobia, oleje i tłuszcze, wosk, cukier, a także kakao, napoje bezalkoholowe i alkoholowe, ocet, pasze dla zwierząt i wyroby z tytoniu.

XVII Zjazd ZPL: wierność idei i programowi oraz jedność w wyborach

Dokończenie ze s. 1

światowej mapie polskości to Polacy na Litwie wyróżniają się w sposób wyjątkowy. Są silni oraz zjednoczeni i co zasługuje na szczególną uwagę, najlepiej zorganizowani ze wszystkich polskich wspólnot na świecie. Są swoistym fenomenem organizacyjnym, który jest dobrym przykładem dla innych Rodaków. Potwierdził to również dobitnie niedawny XVII Zjazd Związku Polaków na Litwie, sztandarowej i największej organizacji polskiej w tym kraju.

Dr Bogusław Rogalski

Rosnąca siła ZPL i polskiej Wspólnoty na Wileńszczyźnie

Ostatnie lata działalności ZPL przypadły na niełatwy czas, w którym siły nieprzychylnie polskości na Wileńszczyźnie dopuszczały się skandalicznych ataków na polskie organizacje i polską społeczność skupioną wokół ZPL. Pomimo to, Związek Polaków na Litwie wzmocnił znacząco swoje szeregi i strukturę organizacyjną, broniąc jednocześnie polskich wartości, polskiego szkolnictwa i pielęgnując tradycje swoich przodków. Związek Polaków na Litwie jest największą polską organizacją społeczną, skupia ok. 10 tysięcy członków. Do ZPL wstąpiło aż 752 nowych członków, niestety zmarło 207, a zatem Związek powiększył się o 545 osób, co pokazuje rosnącą dynamikę organizacyjną. To najlepszy przykład na to, że Polacy na Litwie są bardzo aktywni społecznie i darzą wielkim zaufaniem Związek widząc w nim reprezentanta swoich spraw. Trudności zostały pokonane siłą aktywności i jedności wileńskich Polaków. Związek rośnie w siłę, co jednocześnie przekłada się w siłę polskiej Wspólnoty na Wileńszczyźnie i na forum polonijnym. W tym kontekście na szczególną uwagę minionej kadencji władz zasługuje wyjątkowy i wielki sukces Związku Polaków na Litwie w międzynarodowej działalności polonijnej, będący przykładem wielkiego autorytetu, jakim wśród Rodaków rozsiąanych po świecie cieszy się ZPL i dowodem skuteczności organizacyjnej. Dwóch wiceprezesów ZPL zostało prezesami czołowych organizacji polonijnych, Jarosław Narkiewicz - Rady Polonii Świata i Edward Trusewicz - Europejskiej Unii Wspólnot Polonijnych. W ten oto sposób przedstawiciele Związku Polaków na Litwie przewodniczą dwóm najważniejszym organizacjom polonijnym.

Owocny zjazd ZPL z jednoznacznym poparciem z Macierzy

Głównym celem XVII Zjazdu Związku Polaków na Litwie, który

odbył się w Domu Kultury Polskiej w Wilnie, był wybór Prezesa i Rady tej sztandarowej polskiej organizacji na kolejną trzyletnią kadencję. Delegaci ze wszystkich oddziałów ZPL wybrali także Komisję Rewizyjną oraz Komisję Statutową. Obrady poprzedziło uroczyste i jakże symboliczne odśpiewanie „Roty”. Zjazd otworzył prezes Związku Polaków na Litwie europoseł Waldemar Tomaszewski, który przedstawił również sprawozdanie z działalności Związku w minionej kadencji określając ją jako bardzo owocną. Przedstawił też najważniejsze zadania na rozpoczynającą się kadencję, czyli trzymanie się kierunku programowego, kontynuowanie wzmocnienia organizacyjnego tak, aby ZPL jako najważniejsza organizacja mająca 35-letni rodowód z ogromnym dorobkiem i potencjałem intelektualnym, w której jest sporo młodzieży (w nowej trzydziestoosobowej Radzie Naczelnej jest aż dziesięcioro reprezentantów młodzieży) był Związkiem z perspektywą na przyszłość. A jako najważniejsze wyzwanie i priorytet wskazał obronę polskiej oświaty i polskich szkół na poziomie szkoły średniej, co jest gwarantowane traktatem, którego 30-lecie niedawno obchodziliśmy, a który, niestety, przez stronę litewską nie jest w pełni wypełniany w części dotyczącej gwarantowanych praw polskiej mniejszości narodowej. W tej sprawie mocny i jednoznaczny głos poparcia dla ZPL i Polaków na Wileńszczyźnie popłynął od reprezentujących Rzeczpospolitą Polską gości zjazdu z Macierzy, Ambasadora RP na Litwie Konstantego Radziwiłła, posła na Sejm RP i jednocześnie przewodniczącego Parlamentarnego Zespołu ds. Kresów Rzeczypospolitej Polskiej prof. Andrzeja Zapałowskiego oraz posła na Sejm RP Tadeusza Samborskiego. Obecny był też przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP Ambasador Paweł Cieplak. Silny głos wsparcia z Polski jest ważnym i potrzebnym sygnałem, który pomoże w przeciwstawianiu się dyskryminacji, dla której nie może być miejsca w XXI wieku.

ZPL zaprasza na obchody 80. rocznicy operacji „Ostra Brama” w Krawczunach

Związek Polaków na Litwie w 80. rocznicę operacji wyzwolenia Wilna „Ostra Brama” zaprasza każdego, kto chce oddać hołd bohaterom, w sobotę, 13 lipca, o godz. 15.00 do wzięcia udziału w tradycyjnym Wiecu Pamięci przy pomniku w Krawczunach – miejscu bitwy Armii Krajowej z niemieckim najeźdźcą hitlerowskim.

O godz. 14.00 od Domu Kultury Polskiej w Wilnie do miejsca uroczystości odjedzie autokar.

13 lipca 1944 roku pod Krawczunami (rejon wileński) stoczona została krwawa bitwa wojsk AK z niemieckimi oddziałami hitlerowskimi. W walce poległo 79 akowców, w tym dowódca I Brygady Wileńskiej AK Czesław Grombczewski ps. „Jurand”, a około 100 zostało rannych. Mimo ilościowej przewagi Niemców, Polacy wyeliminowali z dalszych walk blisko tysiąc z 3 tys. żołnierzy niemieckich i naruszyli przeprawę przez Wilię wycofujących się z Wilna hitlerowców. Bitwa odbyła się podczas operacji „Ostra Brama” w ramach akcji „Burza”. Ta podwileńska miejscowość 13 lipca każdego roku gromadzi liczne rzesze Polaków z Wilna i Wileńszczyzny.

Waldemar Tomaszewski z absolutnym zaufaniem i poparciem delegatów

Wyrazisty w swoich poglądach polityk, pryncypialny oraz wierny zasadom i mocny duchem człowiek, to potrzebny w trudnych czasach zmagania o zachowanie i wzmocnienie polskości lider. To dobrze, że Wileńszczyzna i Polacy na Litwie mają godnego zaufania i zdolnego do poświęceń dla wyższej sprawy prezesa ZPL. Bo w życiu publicznym zasady i wartości są najważniejsze. To dlatego Polacy wybrali go na kolejną, drugą z rzędu kadencję prezesa ZPL. Waldemar Tomaszewski jest gwarantem ideowości Związku, który opiera swą działalność na wartościach polskich i nierozdzielnie z polskością związanych wartościach chrześcijańskich, które ukształtowały duszę naszego Narodu. Ideowość ta została też zaprezentowana w programie ZPL. Tego właśnie chcą Polacy na Litwie, wyrazistej, opartej na idei organizacji. I swoją wolę wyrazili poprzez głosowanie, obdarzając absolutnym poparciem swojego prezesa. Można powiedzieć, że było to poparcie jednomyślne, gdyż lidera Polaków na Litwie poparło 310 delegatów, nikt nie był przeciw, trzy osoby, w tym sam prezes, wstrzymały się od głosu. To potężny mandat zaufania do dalszego kierowania Związkiem Polaków na Litwie. To także jednoznaczny sygnał wysłany w stronę nieuczciwych krytykantów, którzy dopuszczali się w ostatnich latach atakowania ZPL i jej lidera. Sprawa jest całkowicie jasna, a wola członków Związku wyrażona w wyborach jego władz oczywista.

Jedność idei i programu ZPL

Związek Polaków na Litwie od samego początku swojego istnienia, czyli od 35 lat, jest organizacją głęboko ideową. I tak jest też dzisiaj, nic w tym względzie się nie zmieniło. Dzięki temu Związek jest silny swoją jednością. Swoje wartości, którym jest wierny od zawsze, ZPL

zawarł na I Zjeździe, gdy nakreślił kierunek ideowo-programowy organizacji oparty na 5 prawdach Polaków: Jesteśmy Polakami, Litwa – Ojczyzną, Polska – Macierzą naszą, Ziemia ojców – naszą ziemią, Mowa i wiara ojców – mową i wiarą wnuków, Polak Polakowi i ludziom wszystkim – bratem. Zaś na ostatnim XVII Zjeździe przedstawiono dziesięć tez programowych dla sprawnej działalności organizacji w przyszłości. Warto zacytować je w całości, ponieważ są one swoistym kierunkiem organizacyjnym dla członków Związku:

1. Zachować jedność programową i jedność w działaniu ZPL.
2. Zachować jedność ze wszystkimi polskimi organizacjami, w szczególności z wyłonionymi z ZPL.
3. Budować bazę materialną ZPL w terenie.
4. Powiększać zasoby finansowe ZPL poprzez pozyskiwanie nowych osób odpisujących od podatku 1,2 proc. oraz dalsze pozyskiwanie funduszy na działalność ZPL z różnorodnych projektów.
5. Brać aktywny udział w demokratycznym procesie wyborczym pod szyldem powołanej przez ZPL partii AWPL-ZChR oraz skierowywać ludzi ZPL na stanowiska w administracji samorządowej, parlamentarnej oraz rządowej.
6. Wspierać rozwój polskich mediów na Litwie. Zwiększyć nakład i ilość prenumeratów pisma Związku Polaków na Litwie – NASZA GAZETA.
7. Kontynuować i rozwijać współpracę z instytucjami władzy naszej Macierzy oraz polonijnymi organizacjami na świecie.
8. Zachować i rozwijać polskie szkolnictwo na Litwie, polskie zespoły kulturalne oraz aktywnie angażować się w życie religijne polskich parafii;
9. Wspierać wszelkie projekty prorodzinne oraz patriotyczne wychowanie młodego pokolenia.
10. Kontynuować budowanie struktur i sprawności organizacyjnej ZPL. Angażować młodzież do

działalności w Związku, zapewnić sprawną zmianę pokoleniową w ZPL.

Cenne inicjatywy dla wzmocnienia polskości

Obrazu jakości dbania o polsność na Litwie pokazuje najlepiej przykład z ostatnich trzech lat, kiedy to ZPL wzmocnił swoją szeroką działalność społeczno-kulturalną, którą Związek prowadzi od początków swego powstania. Zorganizowane zostały liczne, wielotysięczne imprezy, w tym sztandarowe festyny kultury polskiej przeprowadzane we wszystkich dwunastu oddziałach. To między innymi słynne „Kwiaty Polskie” w Niemenczynie, Festyn „Pieśń znad Solczy” w Solecznikach, „Dźwięcz Polska Pieśń!” w rejonie trockim, „Śpiewaj z nami” w rejonie szyrwinckim. Natomiast uroczystością symboliczną jest wspaniała majowa Parada Polskośći w Wilnie, która gromadzi ponad 10 tysięcy uczestników. Związek jest też inicjatorem wielu wydarzeń sportowych, społecznych, w tym odbywającego się latem trzytyśięczonego rodzinnego zlotu turystycznego w podwileńskich Bieliszkach. Dbając o pamięć historyczną i uczczenie naszych bohaterów, ZPL organizuje też między innymi imprezy patriotyczno-historyczne w Żułowiu, obchody operacji „Ostra Brama” na wileńskiej Rossie i w Krawczunach, Apel Pamięci w Ponarach i wiele innych. Na wielu z tych uroczystości było mi dane być wielokrotnie osobiście. Razem z Rodakami z Wileńszczyzny czułem tę ujmującą za serce dumę z bycia Polakami, bo polskie serce bije mocno na Wileńszczyźnie, a każdy kamień opowiada tu polskie dzieje. Uroczystości organizowane przez ZPL to piękny i poruszający wyraz patriotyzmu i miłości do Ojczyzny, to wzór do naśladowania dla Polaków na całym świecie. XVII Zjazd Związku Polaków na Litwie jest tego najlepszym potwierdzeniem.

Dr Bogusław Rogalski,
politológ

Portal dla Ciebie i o Tobie

Rubryka powstała przy współpracy „Tygodnika Wileńszczyzny” z portalem L24.lt. Portal L24 jest jednym z dwóch czterojęzycznych portali informacyjnych na Litwie, wydawanym w językach: polskim, litewskim, rosyjskim i angielskim

Prezydent czupurny, laisvietisy nawiedzeni, konserwatyści wściekle bezradni

Po wyborze nowego składu Parlamentu trwają szachy polityczne na szachownicy tworzenia nowych władz „naszej Unii”. Po dość nieznacznych przepychankach na szczycie liderów państw członkowskich w Brukseli na nową (starą) kadencję w fotelu szefowej Komisji Europejskiej została potwierdzona Ursula von der Leyen, szefem Rady Europejskiej ma zostać portugalski socjalista Antonio Costa, zaś stanowisko szefowej dyplomacji Unii przypadnie estońskiej premier Kaji Kallas.

Jerzy

Landsbergiści i ich tęczy koalicjanci nie przestają się kompromitować. Jak widać interesuje ich tylko walka o stołki, za nic mają ludzi...

hłe hłe

Prezydent jest czupurny wobec Landsbergisa, laisvietisy są nawiedzeni, a konserwatyści – wściekle bezradni, ot cała Lietuva

Marcin

Gierki landsbergistów są niesmaczne, a przede wszystkim szkodzą krajowi i mieszkańcom.

Antoni

Nikogo nie wprowadził w zakłopotanie ten fakt, że Ursula von der Leyen swe stanowisko zachowała mimo zamieszania w różne skandale (m. in. chodzi o zakup szczepionek przeciwko Covid). Przykro, że ostatecznie jednak arytmetyka w Parlamencie Europejskim, gdzie znowu karty rozdawać będą w pierwszą kolej politycy z EPL (Europejskiej Partii Ludowej, w której decydujący głos należy do niemieckich chadeków), zdecydowała o zabetonowaniu jakichkolwiek zmian na najważniejszym unijnym stanowisku.

M.J.

Autor ma rację, niestety, Ursula von der Leyen będzie nadal gwarantem stagnacji, a nawet zasady głoszącej: więcej tego, co było dotychczas. A więc więcej centralizacji Europy pod niemieckim berłem, więcej Zielonego Ładu, więcej chaosu w polityce migracyjnej UE.

Aleksandra

Tajemnicą poliszynela jest to, że konserwatyści czując zbliżającą się klęskę w jesiennych wyborach sejmowych, czynią wszystko, by obsadzić wszystkie możliwe stołki swymi towarzyszami partyjnymi... Jeden z czołowych przedstawicieli tego ugrupowania politycznego – Pavilionis – swych kolegów partyjnych nazywa „szajka”, czyli tak jak siebie określają grupy przestępcze. Jak Pavilionis nazywa swych kolegów, tak podobnie oni się i zachowują.

K.I.

Miejmy nadzieję, że na stanowisko eurokomisarza będzie mianowana odpowiednia osoba, która nie tylko będzie zadowolona swe aspiracje polityczne, lecz będzie mocno działała na rzecz wszystkich Europejczyków.

XVII Zjazd Związku Polaków na Litwie. Absolutne zaufanie i poparcie dla prezesa Waldemara Tomaszewskiego

FOT. WIKTOR JUSIEL

29 czerwca na kolejną kadencję został wybrany prezes największej polskiej organizacji społecznej na Litwie – Związku Polaków na Litwie. Absolutne zaufanie i poparcie otrzymał obecny prezes Waldemar Tomaszewski. Lidera Polaków na Litwie poparło 310 delegatów, nikt nie był przeciw, trzy osoby, w tym sam prezes, wstrzymały się od głosu. W Domu Kultury Polskiej w Wilnie odśpiewaniem „Roty” rozpoczął się w XVII Zjazd Związku Polaków na Litwie, podczas którego wybrano prezesa i zarząd organizacji na kolejną trzyletnią kadencję.

Jerzy

Gratulacje dla prezesa ZPL. Życzę owocnej kolejnej kadencji na czele największej i najważniejszej organizacji społecznej Polaków na Litwie.

E.A.

ZPL to organizacja, która jest nie tylko bardzo ważna, ale bardzo potrzebna dla wszystkich Polaków na Litwie.

Soplica

Wielka dynamika działań Związku w ostatnich latach i sukcesy ZPL wśród polonijnych organizacji na świecie, to w dużej mierze zasługa prezesa W. Tomaszewskiego, który wie, jak zbudować siłę i znaczenie ZPL dla wzmacniania polskości.

Adam

ZPL to jest organizacja mająca 35-letni rodowód, to jest organizacja sztandarowa, największa, najważniejsza, z ogromnym dorobkiem, z ogromnym potencjałem intelektualnym, organizacja, gdzie jest sporo młodzieży nie tylko w szeregach. Perspektywy na przyszłość są optymistyczne, życzę dalszego wzmacniania i rozwoju.

Wolski

Brawo. Gratuluję wyboru i zdobyciu zaufania delegatów. Życzę owocnej pracy dla polskiej sprawy.

Wachter

Wszystkim Wilnianom życzę wszelkiej pomyślności! Szczęść Boże!

z Wilna

ZPL to swego rodzaju podstawa, trzon polskiej społeczności na Litwie. Gdybyśmy nie zrzeszali się w tego typu organizacjach, Litwini już dawno by nas zasymilowali. Nowym władzom i prezesowi gratuluję wyboru i oby dalsze lata przyniosły wzmocnienia organizacji.

Ada

Trafny wybór przedstawiciela Polaków na Litwie dokonali sami Wilniacy!

Posel z Polski

Waldemar Tomaszewski ponownie przewodniczącym Związku

Polaków na Litwie! Gratulujemy! I to praktycznie jednogłośnie. Działania litewskich kolaborantów i ich popleczników w kraju mających na celu rozbić Polaków na Litwie legły w gruzach.

Marek

ZPL to organizacja prawdziwie patriotyczna, jednocząca ludzi, aktywna w działaniu, podtrzymująca i rozwijająca polskości. ZPL to idea łączenia Polaków pod hasłem „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

Czesław

Wybór prezesa ZPL to pokazanie wielkiej jedności Polaków na Litwie, skupionych wokół ZPL. Można powiedzieć, że Waldemar Tomaszewski wybrany został jednogłośnie. Ponieważ nikt nie był przeciw, przy trzech głosach wstrzymujących, w tym od głosu wstrzymał się sam prezes. Brawo!

Stan.

Już 35 lat ZPL trwa na straży polskości na Litwie.

Tadeusz

Miniona kadencja była pracowita, ale też udana. Życzę równie udanych kolejnych lat. ZPL to siła i chluba Polaków na Litwie.

Andrzej

Trzymajmy się Polacy na Litwie razem z ZPL, tylko w jedności jesteśmy silni.

**Nadszedł czas, byś opowiedział
światu swoją historię!**

**Byłeś świadkiem ciekawego zdarzenia?
Napisz, zrób zdjęcie, nakręć film na każdy temat
i prześlij na adres info@L24.lt,
a my je opublikujemy.**

**Wśród autorów najciekawszych tekstów
rozlosujemy atrakcyjne nagrody!
Świat czeka na twoją historię!**

www.L24.lt info@L24.lt

Historia to nie tylko wojny i bitwy,

Ciąg dalszy ze s. 1
tano w imieniu organizatorów: szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych ministra Lecha Tomasza Parello, reprezentującego Prezesa Rady Ministrów, Związku Polaków na Litwie na czele z prezesem Waldemarem Tomaszewskim, prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dr. Karola Nawrockiego, ambasadora RP na Litwie Konstantego Radziwiłła.

W uroczystościach udział wzięli żołnierze Armii Krajowej oraz ich rodziny, członkowie Rady ds. Działaczy Opozycji Antykomunistycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych przy szefie Urzędu, prezesi organizacji kombatantkich, przedstawiciele ofiar represji wojennych i powojennych, żołnierze II konspiracji niepodległościowej, sybiracy, byli więźniowie polityczni oraz działacze opozycji antykomunistycznej, przedstawiciele instytucji i organizacji pozarządowych, patrioci kultywujący tradycje oręża polskiego, delegacje z Polski: reprezentujący prezesa Najwyższej Izby Kontroli wiceprezes Jacek Kozłowski, minister Sebastian Gajewski, posłowie na Sejm RP: Grzegorz Gaża i Robert Telus, senator RP Jolanta Piotrowska, poseł na Sejm RL Czesław Olszewski, konsul RP na Litwie Irminda Szmalec, Attaché Obrony, Wojskowego, Morskiego i Lotniczego płk Sławomir Pawlikowski, reprezentujący Komendanta Głównego Policji Robert Horosza, przedstawiciele duchowieństwa, przedstawiciele rejonu sołecznickiego na czele z merem Zdzisławem Palewiczem, Edward Trusewicz, prezydent Europejskiej Unii Wspólnot Polonijnych, Jarosław Narkiewicz, przewodniczący Rady Polonii Świata, Adrianna Garnik, dyrektorka Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL, przedstawiciele władz samorządo-

wych RL, członkowie ZPL, Rodzina Ponarska, członkowie Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej, przedstawiciele służb mundurowych, duchowieństwa różnych wyznań, przedstawiciele świata nauki i kultury, organizacji pozarządowych, harcerzy, strzelców, poczty sztandarowej oraz przedstawiciele mediów.

To miejsce jest klasą, w której uczymy się historii

„Jesteśmy w miejscu szczególnym, miejscu, które same w sobie jest klasą, w której uczymy się historii” – mówił ambasador RP na Litwie Konstanty Radziwiłł, podkreślając, że dzisiejsza okazja – 80. rocznica operacji „Ostra Brama” – „akcji tragicznej i prawie zapomnianej” – to bardzo ważny temat „dzisiejszej lekcji historii”. Ambasador wyraził zadowolenie, że podczas uroczystości obecni są nie tylko przedstawiciele władz RP, ale także najwyżsi przedstawiciele reprezentujący społeczność polską na Litwie, z prezesem Związku Polaków na Litwie Waldemarem Tomaszewskim na czele. Dyplomata zaznaczył także, że choć nieliczni, obecni są i Litwini, „co jest bardzo ważne, bo ta historia jest przecież wspólna” – dodał.

Historia jako ważny element naszej tożsamości

„Historia jest niezwykle ważnym elementem naszej tożsamości. (...) Powstaje pytanie: po co o tym wszystkim mówić? Ale to jesteśmy my. Historia w tym miejscu była wyjątkowo skomplikowana i tragiczna, pełna ofiar, ale także sprawców, pełna okrucieństwa, straszliwej niesprawiedliwości, ogromnego, choć słusznego poczucia krzywdy, a także skrywanych wyrzutów sumienia. Co można z tym zrobić, jak sobie z tym poradzić?” – pytał Radziwiłł.

Ambasador dodał, że władze ra-

dzieckie oraz władze komunistyczne w Polsce przez kilkadziesiąt lat nie tylko próbowały fałszować historię, „ale posunięto się o krok dalej: próbowano ją wymazać z naszej pamięci” – mówił. Jak dodał ten nikczemny plan nie powiódł się m. in. „dzięki tym, którzy tutaj siedzą”. „My jako społeczność ludzi, którzy myślą o historii, którzy uważają, że jest to coś ważnego, mamy bardzo dobry powód do dumy, nawet gdy interpretacja tego, co się wydarzyło jest niezwykle trudna, tak jak to jest w przypadku Wilna i Wileńszczyzny i wszystkiego, co się tu wydarzyło, także podczas operacji „Ostra Brama” – zaznaczył. Jak dodał, dzięki ogromowi pracy tych, którzy pracują nad „odkopeniem tej historii, która została praktycznie już zapomniana, odkłamaniem tego, co zostało zakłamanie” mamy „dobre owoce w postaci dobrej wiedzy o tym jak naprawdę było i to jest jedno z większych osiągnięć ostatnich kilku dekad” – powiedział.

„Powinniśmy stawać wobec prawdy, bo ona jest podstawą do tego, by rzeczywiście się pojednać, żeby zacząć współpracować oraz tak naprawę, do końca sobie

przebaczyć, a na przebaczeniu budować wspólną pracę, wspólne bycie razem jako dwa, bratnie, blisko siebie położone i będące przecież w przyjaźni narody. Zatem ta lekcja historii jest bardzo, bardzo ważna i dla każdego z nas oraz następnych pokoleń powinna się ona powtarzać” – mówił Radziwiłł.

Historia to nie tylko wojny i bitwy, ale przede wszystkim ludzie

„Historia to nie tylko wojny i bitwy, ale przede wszystkim ludzie, którzy byli autorami tych sukcesów, tych radości, a także tych krzywd, porażek, przegranych, bo ci ludzie stawali na wysokości zadania, nie patrząc na natychmiastową skuteczność tego co robią, ale dlatego, że tak było trzeba. Myślę, że mamy w tym w Polsce dobrą tradycję, żeby zachowywać się jak trzeba, dawać świadectwo nawet wtedy, gdy na horyzoncie nie widać możliwości osiągnięcia pożądanego rezultatu. Niektórzy nazywają to głupim romantyzmem, szaleństwem, ale ja nie mam żadnych wątpliwości, że dzięki tym ludziom, którzy tutaj 80 lat temu walczyli o niepodległość,

suwerenność, wolność w sytuacji beznadziejnej, oni nie tylko polegli, zostali deportowani do różnych więzień, czy obozów, zamęczeni w komunistycznych więzieniach, ale dzięki ich postawie, niesamowitemu przesłaniu i temu świadectwu, które udało się przechować, my jesteśmy” – powiedział ambasador, zaznaczając, że mówi nie tylko o Polakach w Macierzy, ale także o Polakach mieszkających na Litwie, „którzy przez pokolenia przechowują tę polskość w swoich sercach, w znacznie trudniejszych warunkach, z miłością nazywając Polskę Macierzą”.

„Gdyby nie ofiara tych ludzi sprzed 80 lat szczerze wątpię, by się nam to wszystko udało. Wszystkie sukcesy, które mamy dzisiaj i te sukcesy, które ma dziś społeczność polska na Litwie, mimo wielu jeszcze rzeczy do załatwienia, nie byłyby możliwe bez ofiary żołnierzy „Wilka” sprzed 80 lat, bo Polska jest nie w granicach, określonych instytucjach tylko przede wszystkim w sercu każdego z nas i ta Polska przechowuje się dzięki wartościom i przywiązaniu do wartości, dzięki temu świadectwu, które tamci ludzie wtedy, kolejni przez pokolenia,

ale przede wszystkim ludzie

ale także my jesteśmy gotowi dać – mówił.

To jest wielkie dziedzictwo, wielki zaszczyt, ale także wielkie zadanie

„Teraz jesteśmy my i to jest dla nas wielkie zadanie. Znając historię, patrząc na bohaterów sprzed 80 lat powinniśmy sobie zadawać pytanie: co dla mnie konkretnie z tego wynika? Czy ja zachowuję się tak, że jestem godny być nazywany depozytariuszem tego dziedzictwa, które przekazali nam bohaterowie sprzed 80 lat? W jaki sposób można się przyczynić do tego żeby w tym łańcuchu pokoleń dzielnych Polaków, patriotów móc być także zaliczonym: jedni w najbliższym sąsiedztwie, drudzy w swojej Małej Ojczyźnie, a jeszcze inni na wysokich stanowiskach w różnych instytucjach, ważnych miejscach dla Polski, Litwy i wszystkich nas – tej ogromnej rzeszy Polaków, których jest prawie 60 milionów na świecie. To jest wielkie dziedzictwo, wielki zaszczyt, ale także wielkie, wielkie zadanie” – dodał na zakończenie.

Gen patriotyzmu niesiony z tej Ziemi wspaniale zapoczątkował w naszej historii

„O Wilno walczyły 100 tysięcy żołnierzy Armii Czerwonej, wspieranych przez czołgi, artylerię i lotnictwo, jednak bez tych tysięcy żołnierzy Armii Krajowej, bez ich znajomości ulic i zaułków, wyrwanie miasta z rąk niemieckich byłoby dużo bardziej krwawe. Dzielna i odważna postawa oddziałów polskich przyniosła nawet uznanie ze strony liniowych dowódców sowieckich. W boju o Wilno poległo 550 akowców, a ponad tysiąc zostało rannych. Dzisiaj, w 80. rocznicę wileńskiego powstania składamy im najwyższy hołd, pamiętając o bohaterstwie i ofierze polskich żołnierzy. Wspominaliśmy wczoraj, że mimo wielkiego tragizmu historia zamyka się historyczną i dającą nadzieję klamrą. Potomkowie Polaków z Litwy, którzy znaleźli się w Polsce brali udział w wielkich wydarzeniach, które zmieniły bieg historii w naszym kraju, mieli wielki wkład w rozwój Polski. Tak było z córką pułkownika „Wilka” - Olgą Krzyżanowską, która działała w szeregach „Solidarności”, tak było z Bogdanem Borusewiczem, którego rodzice też byli wilniukami, a on sam był inicjatorem wielkiego strajku w Stoczni Gdańskiej w sierpniu 80-tego roku. Są z nami także inni potomkowie rodzin wileńskich: jest z nami pan Jacek Kozłowski – działacz opozycji antykomunistycznej, jest pan Konstanty Radziwiłł, również działacz opozycji antykomunistycznej, a przecież takich osób było dużo, dużo więcej. Ten gen patriotyzmu, niesiony z tej Ziemi tak wspaniale zapoczątkował w naszej historii. Wydarzenia, które miały miejsce tak dawno, 80 lat temu, pozostają żywe mimo upływu lat” – mówił szef

Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych minister Lech Tomasz Parell. Na zakończenie podziękował wszystkim zebranym za „świadectwo wierności, za godne upamiętnienie tej jakże ważnej, historycznej rocznicy”.

Odbudowanie wolnościowego ducha narodu to zadanie dla każdego z nas

Jeśli do lipca 1944 roku ktokolwiek mógł zostawiać Sowiecom margines dobrej woli do Polski i Polaków, pomimo paktu Ribbentrop-Mołotow, a więc paktu Hitler-Stalin, pomimo 17 września 1939 roku i pomimo ludobójstwa katyńskiego, to już po operacji „Ostra Brama” i tak szlachetnym, bohaterskim boju Polaków o polskie Wilno, mógł te nadzieje porzucić, bo za ten piękny czyn patriotyzmu, Sowieci nagrodzili Polaków represjami, śmiercią i więzieniami – powiedział prezes Instytutu Pamięi Narodowej dr Karol Nawrocki.

Prezes IPN odczytał także list mjr. Bogusława Nizieńskiego – bohatera AK, syna Ziemi Wileńskiej, członka Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość, członka „Solidarności” w latach 80., sędziego Sądu Najwyższego po roku 1989.

„Jak słusznie zauważył prof. Ryszard Legutko w znakomitym eseju O duszy polskiej, kiedy giną zapisy przeszłości i materialne świadectwa pamięci pojedynczych ludzi jest to zawsze bolesne, ale kiedy taki los spotyka miliony – mamy do czynienia z katastrofą. Jak ciężko jest odbudować wymordowaną przez Niemców, sowieków i komunistów elitę narodu czujemy doskonale, ale odbudowanie wolnościowego ducha narodu to zadanie dla każdego z nas. Odbudowanie duszy polskiej, która nie klęka przed przemocą i zewnętrznymi dyktatorami, to nasz obowiązek. My, ostatni

ojczyzny ponad wszystko i duma z naszej przeszłości, której tak ważne karty zapisali w księdze dziejów powstańcy wileńscy roku 44. Niech Matka Miłosierdzia z Ostrej Bramy błogostawi nam w walce o odbudo-

wanie ducha narodu, a wtedy Bóg da zwycięstwo” – z takim przesłaniem zwrócił się w swym liście mjr. Nizieński.

Cmentarz na Roszie to miejsce, które pokazuje nasz los

Sebastian Gajewski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zauważył, że miejsce gdzie odbywają się uroczystości – cmentarz na Roszie – choć znajduje się poza granicami RP „odzwierciedla szczególnie losy naszego narodu – spoczywają tu bohaterowie Powstania Listopadowego, dowódcy Powstania Styczniowego, polscy żołnierze polegli w latach 1919-1920 w walkach o Wilno, w czasach wykuwania się polskiego państwa w walce z Armią Czerwoną, wreszcie żołnierze Armii Krajowej polegli podczas operacji Ostra Brama, a także wybitni polscy politycy, działacze społeczni, naukowcy. Tu spoczywa matka Józefa Piłsudskiego – Maria z Bilewiczów Piłsudska i serce naczelnika

i Polaków. Cmentarz na Roszie to miejsce, które pokazuje nasz los – los narodu dumnie bijącego się o swoją państwowość, o swoją niepodległość w powstaniach i wojnach, które przyniósł wiek XIX i wiek

XX. Historia chciała, że cmentarz ten znajduje się dzisiaj poza Polską, ale chciała również byśmy dzisiaj żyjąc w przyjaźni z państwem i narodem litewskim, wchodząc wspólnie w skład Unii Europejskiej, NATO mogli godnie uczcić w Wilnie pamięć o naszej historii i naszych bohaterach. Czyńmy to dzisiaj i dalej w przyszłości mając jednak w pamięci, że nic nie jest dane raz na zawsze” – mówił Gajewski.

Jednym z priorytetów ZPL dbanie o pamięć

„Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” – tym staropolskim przywitaniem witam wszystkich bardzo serdecznie, bo wszystko, to co robimy, robimy w imię Boże i bardzo dobrze, że te obchody zaczynamy od uroczystej Mszy św. – przywitał obecnych na uroczystościach prezes Związku Polaków na Litwie Waldemar Tomaszewski.

Prezes największej polskiej organizacji na Litwie zwrócił się do zebranych, a w szczególności do kombatantów i ich rodzin, „gdyż są to najważniejsze osoby”. Waldemar

zacja miejscowej ludności polskiej, gdyż dbanie o pamięć jest jednym z priorytetów ZPL-u” – mówił.

Waldemar Tomaszewski podkreślił rolę pamięci przytaczając słowa „największego rodaka z Kresów Adama Mickiewicza, który w Dziadach mówił: „Jeżeli ja zapomnę o Nich, Ty Panie Boże na niebie zapomnij o mnie”. To powinno być mottem dla działalności wszystkich tych, którzy mają dzisiaj możliwość sprawować władzę, bądź aktywnie działającą społecznie” – dodał.

Prawdy historyczne powinny znaleźć się w podręcznikach szkolnych

Prezes ZPL podkreślił, że ważne jest, by tę pamięć pielęgnować w młodym pokoleniu, ale nie da się tego zrobić bez umieszczenia prawd historycznych w podręcznikach szkolnych. Dzięki wielu przyjaciółom w Polsce, dzięki temu, że dużo osób w Macierzy ma kresowe korzenie ta pamięć trwa, ale „jeśli tego nie umieścimy w podręcznikach, by każde dziecko w Polsce uczyło się o tym z urzędu szkolnego, to ta pamięć może być osłabiona” – mówił Tomaszewski. Jednocześnie dodał, że sam jest nastawiony optymistycznie, że „ta ofiara nigdy nie zaginie, bo ta ofiara naszych bohaterów sprzed 80 lat jest bardzo wymowna i bezcenna”.

Mówienie prawdy jest naszym obowiązkiem

Waldemar Tomaszewski mówił także, że przy okazji obchodów nasunęła mu się bolesna refleksja o zdradzie sojuszników. „My mówimy wszyscy o zdradzie jałtańskiej, ale ta zdrada nastąpiła o wiele wcześniej, bo w listopadzie 1943 roku, kiedy to nasi sojusznicy z potworem Stalinem domówili się, że te ziemie będą nam zabrane i dzisiaj również musimy o tym mówić. Musimy mówić także o tym, że to nie była tylko walka o wolność, niepodległość, ale to była też walka o granice, to była walka o polskie Wilno. Jeżeli się to komuś nie podoba, to jest to problem tego człowieka, który chce przepisywać historię. Mówmy o tym bardzo otwarcie, bo dziś Polskę i Litwę już nic nie dzieli, a mówienie prawdy jest naszym obowiązkiem, w tym temacie tak jak i w innych tematach kresowych. Myślę, że podobne imprezy temu będą służyły.

Drodzy rodacy, niech Ta, co Jasnej Broni Góry i w Ostrej świeci Bramie ma nasz 60-milionowy naród na świecie w opiece. Niech żyje Litwa, niech żyje Polska, niech żyje nasza ojczyzna Wileńszczyzna” – dodał na zakończenie.

Po przemówieniach nastąpiło odczytanie Apelu Pamięci, po którym oddano salwę honorową. Uroczystości na Roszie zakończyła ceremonia złożenia wiązanek i kwiatów na płycie Mauzoleum Matki i Serca Syna oraz w Kaplicy Powstańców Styczniowych na Cmentarzu na Roszie.

Fot. Wiktor Jusiel

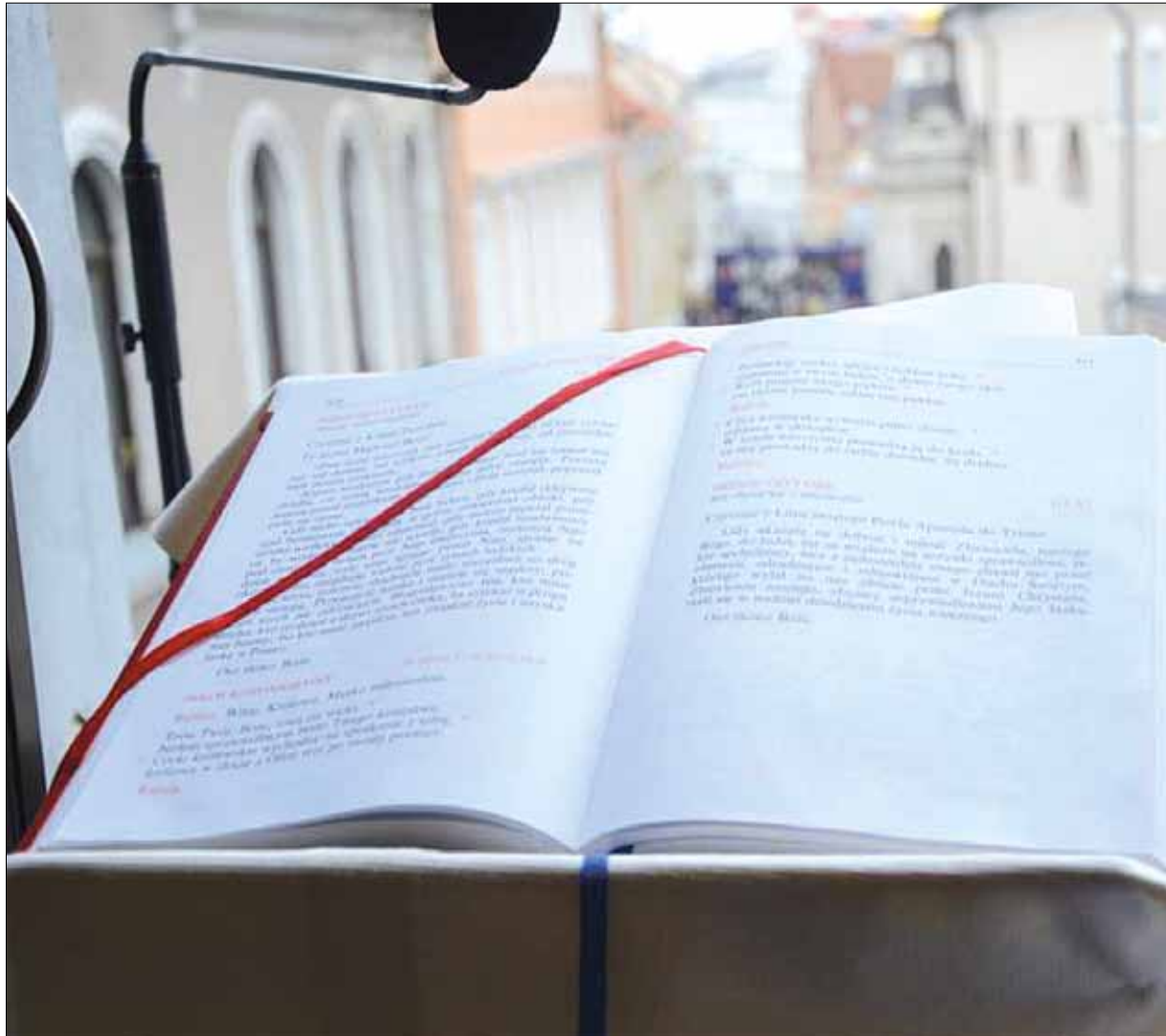
żołnierze AK bardzo pragniemy, aby młodzi Polacy, mieszkający w różnych zakątkach świata, a także tu, na Wileńszczyźnie, nigdy nie zapomnieli, że wolność jest darem najcenniejszym, że bardzo łatwo go utracić. Chcemy, aby każdy Polak pamiętał, że polskość to od wieków umiłowanie niepodległości własnej

państwa. Mauzoleum Matki i Serca Syna to miejsce symboliczne w szczególności dla polskich kobiet, które w czasach powstań, wojen i niewoli niosły na swoich barkach nie tylko codzienność swoich rodzin, ale jak Maria z Bilewiczów Piłsudska, zapewniały patriotyczne wychowanie kolejnym pokoleniom Polek

Tomaszewski mówił, że on sam również w pewnym stopniu do tej rodziny się zalicza, gdyż starszy brat jego ojca – Adam – był w wileńskiej AK. „Bardzo mocno, jako prezes Związku Polaków na Litwie, czuję się tą rodziną AK-owską, podobnie cały Związek Polaków na Litwie, nasza sztandarowa, najważniejsza organi-

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Szanowni Czytelnicy „Tygodnika Wileńszczyzny”, już w dwóchsetnym czterdziestym, wydaniu mają Państwo możliwość codziennie spotykać się ze Słowem Bożym. Cieszymy się niezmiernie, że możemy przybliżyć życie, słowa i czyny Jezusa opisane w Ewangelii. Zamieszczamy Ewangelię na każdy dzień roku liturgicznego. Każdy fragment opatrzony został krótkim rozważaniem, które przyczynia się do refleksji nad przeczytanym Słowem Bożym i pomaga w zrozumieniu tego, co chce powiedzieć nam Stwórca. Na koniec każdego rozważania proponujemy krótką modlitwę, która wskazuje jedną z wielu dróg wcielania Go w życie. Niech Słowo Boże będzie inspiracją w naszym życiu.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

**Czwartek,
11 lipca 2024
Św. Benedykta, opata,
patrona Europy, święto**

Mt 19, 27-29

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Piotr powiedział do Jezusa: „Oto my zostawiliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą. Co za to otrzymamy?”. Jezus im odpowiedział: „Zapewniam was: Ponieważ poszliście za Mną, to przy odnowieniu świata, kiedy Syn Człowieczy zasiądzie na chwalebny tronie, również i wy zasiądziecie na dwunastu tronach i będziecie rządili dwunastoma plemionami Izraela. I każdy, kto ze względu na Mnie opuści dom, braci, siostry, ojca, matkę, dzieci lub pole, stokroć więcej otrzyma i będzie miał udział w życiu wiecznym”.

STOKROĆ WIĘCEJ

Pytanie Piotra jest trochę na wyrost... Już samo powołanie przez Jezusa, bycie blisko Niego, życie w Jego obecności jest nieocenionym darem, którego apostoł może jeszcze nie odkrył. Piotr nie myśli ani nie ocenia swojego życia na płaszczyźnie relacji, daru i miłości, lecz na płaszczyźnie materialnej: zastugi i zapłaty. Jezus jednak odpowiada i obiecuje nie tylko swoją obecność, ale też wiele darów oprócz tego, czyli „stokroć więcej” dla tych, którzy potrafią dla Niego pozostawić wszystko już tu, na ziemi – życie wieczne. Przykładem wyboru Chrystusa i nieprzedkładania niczego ponad Jego miłość jest patron Europy, św. Benedykt, którego dziś wspominamy w liturgii.

Panie, daj mi światłe oczy wiary, abym umiał odczytywać „stokroć więcej”, którego udzielasz mi nieustannie.

**Piątek,
12 lipca 2024
Św. Brunona Bonifacego
z Kwerfurtu, biskupa
i męczennika, wspomnienie**

Mt 10, 16-23

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Oto Ja was posyłam jak owce między wilki. Bądźcie więc przeczorni jak węże i nieskazitelni jak gołębie. Ale strzeżcie się ludzi, bo będą was wydawać sądom i chłostać w synagogach. Ze względu na Mnie będą prowadzić was przed namiestników i królów, abyście dali świadectwo wobec nich i pogan. A gdy staniecie przed sądem, nie martwcie się o to, co i jak macie mówić. Właśnie wtedy będzie wam dane, co macie mówić, bo nie wy będziecie mówili, ale Duch waszego Ojca przemówi przez was. Brat wyda na śmierć brata, a ojciec dziecko. Dzieci wystąpią przeciwko rodzicom i wydadzą ich na śmierć. Będziecie nienawidzeni przez wszystkich z powodu mojego imienia. Lecz ten, kto wytrwa do końca, będzie zbawiony. Gdy was będą prześladować w jakimś mieście, uciekajcie do innego. Zapewniam was: Nie zdążycie obejść wszystkich miast izraelskich, zanim nadejdzie Syn Człowieczy”.

STYL WILKA I STYL OWCY

Wilk jest agresorem, żywi się owcami, a te nie są w stanie same się obronić przed wilkiem. To zdoła uczynić tylko pasterz. Może dlatego Jezus używa tak mocnego i dosadnego porównania, abyśmy zrozumieli, że w dziele ewangelizacji nie my jesteśmy protagonistami. Bez Jezusa bardzo szybko polegniemy. Owca z natury potrzebuje być poprowadzona, „zaopiekowana”. Potrzebuje po prostu troski pasterza. Podobnie my, aby być uczniami i świadkami Jezusa, potrzebujemy Jego obecności, bliskości, miłości i łaski tak samo jak powietrza. Być postanym przez Jezusa to mieć świadomość, że wchodzi się w sytuacje często trudne i wrogie, ale bez wrogości i przemocy. Nie w stylu wilka, lecz właśnie w stylu owcy: łagodnie, bezbronne, bez przemocy, ale nie naiwne. Dlatego owca Jezusa powinna być roztropna jak wąż i nieskazitelna jak gołębicą.

Jezu, ufam, że dzięki Twojej łasce, sprodam za daniem bycia Twoim uczniem.

**Sobota,
13 lipca 2024
Świętych pustelników Andrzeja
Świerada i Benedykta,
wspomnienie**

Mt 10, 24-33

**SŁOWA EWANGELII
WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Uczeń nie przewyższa nauczyciela ani sługa swego pana. Wystarczy, że uczeń stanie się jak jego nauczyciel, a sługa jak jego pan. Jeżeli Belzebubem nazwali gospodarza, to tym bardziej jego domowników. Dlatego nie bójcie się ich, gdyż wszystko, co jest ukryte, będzie ujawnione, a o tym, co tajemne, wszyscy się dowiedzą. To, co wam mówię w ciemności, opowiadajcie w świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie publicznie. Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, gdyż duszy zabić nie mogą. Bójcie się natomiast Tego, który i ciało, i duszę może oddać na potępienie. Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za drobną monetę? A jednak żaden z nich nie spadnie na ziemię wbrew woli waszego Ojca. Jeśli zaś chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są wszystkie policzone. Nie bójcie się więc! Wy jesteście warte więcej niż wiele wróbli. Kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, do tego i Ja się przyznam przed moim Ojcem, który jest w niebie. Ale jeśli ktoś się Mnie wyprze przed ludźmi, tego i Ja się wyprę przed moim Ojcem, który jest w niebie”.

LOS UCZNIA I LOS NAUCZYCIELA

Los ucznia jest związany z losem mistrza, a los sługi z losem pana. Dzisiejsza Ewangelia to wielka lekcja pokory. Uczeń i sługa pozostają w cieniu. Trzeba, aby mówiono o mistrzu i o panu. To Chrystus jest ważny, a nie my. My jako uczniowie bierzemy z Niego przykład. On jest dla nas źródłem odwagi, zwyciężył śmierć. Jako chrześcijanie wierzymy w nieustanną obecność Boga przy nas. Jezus nie zapomina o tych, którzy oddają Mu swoje życie. Zapewnia nas: „Kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, do tego i Ja się przyznam przed moim Ojcem, który jest w niebie”.

Ewangelia na każdy dzień tygodnia

Panie Jezu, pragnę być Twoim pokornym uczniem. Chcę Cię kochać miłością nieskończoną i mieć udział w Twojej misji.

**14 lipca 2024
15 niedziela zwykła**

Mk 6, 7-13

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MARKA

Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął ich rozsyłać po dwóch. Dał im władzę nad duchami nieczystymi. Nakazał też, aby niczego nie zabierali w drogę prócz laski: ani chleba, ani torby podróżnej, ani pieniędzy. „Włóżcie na nogi sandały, ale dwóch ubrań nie zakładajcie!”. Mówił do nich: „Gdziekolwiek wejdziecie do domu, zatrzymajcie się tam, aż do czasu, gdy będziecie opuszczać to miejsce. Jeśli w jakiejś miejscowości was nie przyjmą i nie zechcą was słuchać, wyjdźcie stamtąd i strząśnijcie pył z waszych nóg, na świadectwo dla nich”. Oni poszli więc i wzywali do nawrócenia. Wyrzucili wiele demonów i namaścili olejem wielu chorych, przywracając im zdrowie.

JEZUS DAJE TO, CO NAJWAŻNIEJSZE

Dlaczego Jezus wybrał takich, a nie innych apostołów? Ewangelia nie mówi nic na temat ich cnót, mądrości czy daru wymowy. Jezus nie kwalifikuje owych Dwunastu według kryteriów przydatności. Stosuje typowy dla siebie wyznacznik, jakim jest miara serca i miłości. A jeśli czegoś po ludzku brakuje apostołom do właściwego wypełnienia misji, to zostaje im to dodane przez samego Chrystusa. To, co najważniejsze, już otrzymali – władzę nad duchami nieczystymi. Panie, Ty jesteś naszą mocą i siłą, poślij nas.

Panie Jezu, dziękuję Ci, bo wszystko, co mam, pochodzi od Ciebie. Dziękuję, że mogę Ci służyć.

**Poniedziałek,
15 lipca 2024
św. Bonawentury, biskupa
i doktora Kościoła,
wspomnienie**

Mt 10, 34-11, 1

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Nie myślcie, że przyszedłem przynieść pokój na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz. Przyszedłem poróżnić syna z ojcem, córkę z matką, a synową z teściową. Nieprzyjaciółmi człowieka staną się jego domownicy. Jeżeli ktoś kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godny. Podobnie jeśli ktoś kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godny. Kto nie bierze swego krzyża i nie naśladuje Mnie, nie jest Mnie godny. Ten, kto znajduje swoje życie, straci je; ten zaś, kto traci swoje życie z mojego powodu, znajdzie je. Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. Kto przyjmuje proroka, dlatego że jest on prorokiem, otrzyma zapłatę proroka. A kto przyjmuje sprawiedliwego, dlatego że jest on sprawiedliwy, otrzyma zapłatę sprawiedliwego. Zapewniam was: Jeśli ktoś poda choćby kubek zimnej wody jednemu z tych najmniejszych ze względu na to, że jest moim uczniem, nie utraci swojej zapłaty”. Gdy Jezus skończył udzielać pouczeń dwunastu uczniom, odszedł stamtąd, aby głosić naukę w miastach.

FOT. MARLENA PASZKOWSKA

NIWYGODNA DOBRA NOWINA

Pragniemy pokoju na świecie, zgody i jedności w rodzinie oraz wzajemnego szacunku. Ewangelia też kojarzy nam się z dobrem – to Dobra Nowina. Tymczasem jak mamy pogodzić nasze pragnienia ze słowami Jezusa, że nie przyszedł przynieść pokoju, ale miecz. Życie Jezusa pokazuje nam, że droga do pokoju nie jest łatwa. Kiedy przyszedł na świat, ludzie chcieli Go zgładzić. Później, działając wśród ludzi, wciąż spotykał się z odrzuceniem, niezrozumieniem, oskarżeniem. W końcu umarł na krzyżu. To jest właśnie droga do pokoju. Nasza droga, będąca osobistą decyzją, by iść za Jezusem, też jest naznaczona chwilami walki. Bywa, że trudno nam jest przyznać się do wiary. Niekiedy nawet najbliżsi nie potrafią nas zrozumieć. Mimo to mamy być zdeterminowani w podążaniu za Jezusem.

Jezu, pomóż mi poznać Cię i kochać nade wszystko. Chcę Cię naśladować.

**Wtorek,
16 lipca 2024
Najświętszej Maryi Panny
z Góry Karmel, wspomnienie**

Mt 9, 32-38

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus zaczął czynić wyrzuty miastom, w których dokonał najwięcej cudów, za to, że się nie nawróciły. „Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Gdyby w Tyrze i Sydonie działy się te cuda, które u was się dokonały, już dawno by pokutowały, w worze pokutnym i popiele, i nawróciłyby się. Dlatego mówię wam: Lżej będzie Tyrowi i Sydonowi w dniu sądu niż wam. A ty, Kafarnaum: Czy aż do nieba masz być wywyższone? Aż do piekła zstąpisz! Bo gdyby w Sodomie dokonały się cuda, które u ciebie miały miejsce, ocalałyby aż po dziś dzień. Dlatego mówię wam, że ziemi Sodomii lżej będzie w dniu sądu niż tobie”.

JEZUS POKAZUJE PRAWDĘ O NAS

Nieraz na pewno bolą nas trudne i przykre słowa, zwłaszcza jeśli pochodzą od bliskich. Nietatwo wówczas

zrozumieć, że prawdziwy przyjaciel dla naszego dobra musi czasem powiedzieć coś do słuchu. A czyni to w imię przyjaźni i prawdy. Z ust Jezusa pada wyrzut: „biada”, bo pragnie, aby miasta, które widziały tyle Jego cudów, stały się w prawdzie, nawróciły się. Te słowa Jezusa powinny umacniać naszą wiarę i pobudzać do działania. Bądźmy pokorni i pozwólmy, aby łaska Boża działała w nas nieustannie, ocalając nas od zguby. W naszym codziennym życiu budujemy nasz dom i świat na wartościach, które przyniósł Chrystus. Nie zmarnujmy tego daru.

Jezu, proszę, aby świat, w którym żyję, nie usłyszał kiedyś Twojego „biada”. Obdarz mnie łaską budowania tego świata na wartościach pochodzących od Ciebie.

**Środa,
17 lipca 2024**

Mt 11, 25-27

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO MATEUSZA

Jezus przemówił: „Wystawiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś to przed mądrymi i roztroptymi, a objawiłeś tym, którzy są jak małe dzieci. Tak, Ojczy. Bo tak się Tobie spodobało. Mój Ojciec przekazał Mi wszystko i nikt nie zna Syna jak tylko Ojciec. Nikt nie zna też Ojca jak tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić”.

POKORA DAJE ZROZUMIENIE

Dlaczego pewne rzeczy zakryte są przed mądrymi i roztroptymi, a objawione tym, którzy są jak małe dzieci? Może dlatego, że mądrość ludzka za bardzo kalkuluje, ocenia, a wystarczy postawa małego dziecka, czyli prostota i ufność. Może też nie warto zbytnio dociekać. Nie tylko nie próbować zrozumieć, ale po prostu przyjąć wolę Ojca jak dziecko. Nauczmy się doceniać prostotę i szczerą dzieci, którymi przecież jesteśmy. Dzięki temu będziemy mogli usłyszeć to, co mówi do nas Ojciec i w pełni Mu zaufać.

Panie, pozwól, bym stawał przed Tobą jak dziecko – z prostotą, szczerością i zaufaniem. Chcę przyjąć Twoją wolę.

Zmiana rządu w Wielkiej Brytanii

Partia Pracy z ogromną przewagą wygrywa wybory do brytyjskiej Izby Gmin. Lider ugrupowania Keir Starmer otrzymał od króla Karola III misję utworzenia rządu. Nowy premier Wielkiej Brytanii, zastąpił na tym stanowisku Rishiego Sunaka, który chwilę wcześniej złożył rezygnację. Starmer jest 58. premierem w historii kraju.

Wybory we Francji. Premier do dymisji

W II turze wyborów parlamentarnych we Francji wygrał Nowy Front Ludowy zdobywając 182 mandaty. Na drugim miejscu znalazły się partie sprzyjające Emmanuelowi Macronowi, które zdobyły 163 mandaty. Na trzecim miejscu jest skrajnie prawicowe Zjednoczenie Narodowe z 143 mandatami. Nikt nie zdobył zdecydowanej większości, co sprawi, że rząd może być bardzo niestabilny. Dzień po wyborach premier Francji Gabriel Attal złożył dymisję na ręce prezydenta państwa, który pozostawił jednak szefa rządu na stanowisku, prosząc go, by jeszcze „przez pewien czas” pełnił swoją funkcję.

Straty po uderzeniu huraganu

Huragan Beryl uderzył w amerykańskie wybrzeże, spowodował kilka tornad i pozostawił siedem ofiar w Teksasie i jedną w Luizjanie, a także 3 mln klientów zakładów energetycznych bez prądu. Później osłabł do sztormu tropikalnego, a następnie depresji tropikalnej.

Wstrzymano eurointegrację Gruzji

Liderzy krajów unijnych zdecydowali, że proces akcesji Gruzji do UE zostaje wstrzymany. To skutek przyjęcia ustawy o agentach zagranicznych i antyzachodniej retoryki władz w Tbilisi. Oprócz tego liderzy unijni postanowili zamrozić 30 mln euro przeznaczone na wsparcie gruzińskiej armii.

Filipiny: wybuch stos skonfiskowanych fajerwerków

Co najmniej 27 osób, w tym 19 policjantów i urzędników, odniosło obrażenia, gdy wybuchł stos skonfiskowanych nielegalnych fajerwerków. Eksplozja była tak silna, że wybiła szyby w oknach w promieniu trzech kilometrów. Dwie osoby są w ciężkim stanie w szpitalu.

Włochy przygotowują powszechny zakaz macierzyństwa zastępczego

Włochy przygotowują się do wprowadzenia powszechnego zakazu tak zwanego macierzyństwa zastępczego. Projekt ustawy został zatwierdzony przez senacką Komisję Sprawiedliwości. Niebawem trafi pod obrady senatorów. W Izbie Deputowanych został przyjęty już przed rokiem. W ten sposób Włochy potwierdzają, że należą do awangardy prawa, sprzeciwiając się nowym formom wykorzystywania kobiet i dzieci – oświadczyła Eugenia Roccella, minister ds. rodziny.

Projekt prawa przewiduje karę do dwóch lat więzienia i 1 mln euro grzywny dla wszystkich, którzy w jakiegokolwiek formie organizują lub reklamują macierzyństwo zastępcze również poza granicami Włoch. W wypadku dzieci urodzonych za granicą włoskie władze konsularne i urzędy stanu cywilnego będą zobowiązane dowiedzieć się, czy dziecko nie urodziło się w wyniku surogacji.

Senator Campione, która przedstawi w senacie projekt

ustawy, podkreśla że będzie ona chronić kobiety, które nie mogą być maszynami do reprodukcji, a także prawa najmłodszych do ich tożsamości i wiedzy, czyimi są dziećmi. Zauważa, że po przyjęciu tej ustawy Włochy będą pierwszym na świecie krajem, który przyjmie powszechny zakaz macierzyństwa zastępczego. Zdaniem Jacopa Coghe rzecznika Organizacji na rzecz Życia i Rodziny (Pro Vita & Famiglia) włoski precedens może otworzyć drogę do wprowadzenia międzynarodowego moratorium na prak-

tykę macierzyństwa zastępczego.

Projekt ustawy posiada silne poparcie rządowej większości.

„Szanujemy poglądy wszystkich, ale naszym zdaniem prawem dziecka jest posiadanie rodziny, która składa się z ojca i matki. Jest to wartość, która należy do naszej historii i naszej tożsamości politycznej. Poczęcie dzieci tak, jakby były produktami do kupienia, jest czystym szaleństwem” – oświadczył senator Antonio De Poli, przewodniczący Unii Centrum.

Fot.pixabay

USA: nowe sondaże pokazują rekordową przewagę D. Trumpa nad J. Bidenem

Dwa opublikowane badania „New York Timesa” i „Wall Street Journal” pokazują największą dotąd przewagę Donalda Trumpa nad Joe Bidenem, od 6 do 8 punktów procentowych. Przynajmniej większość respondentów uważa też, że obecny prezydent jest zbyt stary, by pełnić swoją funkcję. Biden deklaruje, że „absolutnie” nie ma zamiaru wycofywać się z wyścigu.

Według sondażu „NYT” i Siena College, po debacie przewaga Trumpa wśród wyborców planujących wziąć udział w wyborach wzrosła o 3 punkty procentowe: na Trumpa chce zagłosować 49 proc. respondentów, a na Bidena – 43 proc., zaś przewaga ta jest jeszcze większa, gdy weźmie się pod uwagę ogół zarejestrowanych wyborców. O pięć punktów proc. – do 74 proc. wzrosła też liczba respondentów twierdzących, że

81-letni prezydent jest za stary, by pełnić swoją funkcję. Co do 78-letniego Trumpa taką opinię wyraziło 42 proc.

W badaniu „Wall Street Journal”, przewaga Trumpa nad Bidenem również wynosi 6 punktów proc. (48 do 42 proc.), o dwa więcej, niż w analogicznym sondażu w lutym. 76 proc. – o 7 proc. więcej niż w lutym – uważa też Bidena za zbyt starego (w przypadku Trumpa odsetek ten wynosi 56 proc.). W obydwu sondażach przewaga byłego prezydenta nad obecnym jest największą notowaną od początku prowadzenia badań.

Biden mierzy się też z coraz otwarciej wyrażanymi obawami co do jego szans ze strony polityków własnej partii. W środę do wycofania się z wyścigu wezwał go drugi kongresmen Demokratów, Raul Grijalva z kluczowej dla wyniku wyborów Arizony. Wcześniej podobny apel wystosował kongresmen z Teksasu

Lloyd Duggett, a dwójka innych – Jared Golden z Maine i Marie Gluesenkamp-Perez – stwierdziła, że Biden przegra wybory. Była liderka Partii Demokratycznej w Izbie Reprezentantów Nancy Pelosi stwierdziła natomiast, że zasadne jest pytanie, czy występ Bidena w debacie był tylko „epizodem” i wezwała zarówno Bidena, jak i Trumpa do poddania się badaniom.

Mimo tych nawoływań, prezydent miał podczas telekonferencji ze swoim sztabem jasno zadeklarować, że zamierza nadal kandydować.

„Nikt mnie nie wypycha. Nie odchodzę. Zostaję w tym wyścigu do końca i wygramy go” – oznajmił, cytowany przez NBC News.

Równie jasno o intencjach Bidena wypowiedziała się rzeczniczka Białego Domu Karine Jean-Pierre, twierdząc, że Joe Biden powiedział jej, że „absolutnie” nie zamierza wycofywać się z wyścigu.

Kolejne Rosomaki dla polskiego wojska

8 lipca br. Agencja Uzbrojenia podpisała umowę z konsorcjum firm z Hutą Stalowa Wola S.A. Przedmiotem umowy jest pozyskanie 58 egz. kolejnych kołowych transporterów opancerzonych (KTO) ROSOMAK, zintegrowanych ze zdalnie sterowanymi systemami wieżowymi ZSSW-30, wyposażonych w wyrzutnię przeciwpancernych pocisków kierowanych SPIKE-LR. Dodatkowo umowa obejmuje pakiet logistyczny, w którego skład wchodzi część zamienna. Wartość umowy wynosi ok. 2,6 mld złotych brutto, a dostawy zostaną zrealizowane w latach 2026-2027.

Wstępne wyniki egzaminu maturalnego

Podano wstępne wyniki egzaminu maturalnego przeprowadzonego w terminie głównym, tj. w maju 2024 r. Maturę zdało 84,1 proc. wszystkich absolwentów. Do egzaminu przystąpiło 245 966 tegorocznych absolwentów szkół ponadpodstawowych (4-letnich liceów ogólnokształcących, 5-letnich techników, szkół artystycznych, branżowych szkół II stopnia) oraz 229 absolwentów – obywateli Ukrainy. 240 osoby ze wszystkich egzaminów, do których przystąpiły – zarówno obowiązkowych, jak i dodatkowych – w części ustnej oraz w części pisemnej uzyskały od 90% do 100% punktów.

Sukces młodych polskich informatyków

Cztery medale, w tym jeden złoty, jeden srebrny i dwa brązowe, zdobyli polscy uczniowie podczas Środkowoeuropejskiej Olimpiady Informatycznej. W zawodach w czeskim Brnie, które zakończyły się 29 czerwca wzięło udział 56 zawodników z 13 krajów. Oprócz przedstawicieli Europy Środkowej w zmaganiach informatycznych uczestniczyli również uczniowie z Austrii, Azerbejdżanu, Izraela, Ukrainy i Szwajcarii.

Powstanie droga ekspresowa S10

3 lipca 2024 r. zawarta została umowa na projekt i budowę 13 km odcinka drogi ekspresowej S10 Wątcz (węzeł Witankowo) – Piła Północ. Wykonawcą kontraktu o wartości 721,3 mln zł będzie Budimex. Rozpoczęcie prac budowlanych zostało zaplanowane na I kwartał 2026 r., a udostępnienie inwestycji do ruchu na połowę 2028 r. Nowy odcinek S10 rozpocznie się od końca obwodnicy Wątcza, która została oddana do ruchu w 2020 roku.

DOBRE RADY NIE OD PARADY

Savoir-vivre to dziedzina naszego życia, która bardzo je ułatwia i dotyczy wielu jego aspektów. Szczególnie pomocna jest, gdy w grę wchodzi relacje międzyludzkie. Tak jest też w czasie piknikowania, albowiem na positek na łonie natury zwykle decydujemy się w gronie rodziny, przyjaciół bądź po prostu znajomych. Teoretycznie współczesny piknik jest dosyć prostym przedsięwzięciem. Wystarczą wymienione powyżej elementy plus co nieco jedzenia, które aktualnie nie musi być nawet przygotowywane na własną rękę, ale zakupione w stosownym miejscu (choć zalecane jest to pierwsze rozwiązanie!). Pozornie też w jego trakcie winien panować bezwzględny luz i niczym nieograniczona swoboda. Jeśli jednak zajmiemy się organizacją takiego przedsięwzięcia, powinniśmy zatroszczyć się o to, aby każdy czuł się dobrze i komfortowo. Jakże zatem porady mogą być szczególnie przydatne?

- **Rozpocznijmy od otoczenia.** Zwykle wybieramy je mniej lub bardziej pieczołowicie i, co istotne, taki wybór ma znaczenie. Jest ważny, tym bardziej że celem pikniku jest nie tylko jedzenie jako takie, ale również interesujące spędzenie wolnego czasu. Kluczem do sukcesu będzie zatem odnalezienie miejsca atrakcyjnego i wygodnego dla wszystkich uczestników planowanej przyjemności, od grzybiarzy i wędkarzy, poprzez fanów spacerowania, czy nawet uprawiania sportu.

- Piknik ma to do siebie, że brakuje na nim stołu i krzesel, a więc czynność jedzenia wydaje nam się niewygodna. To jednak niekoniecznie musi być faktem – istotne jest bowiem to, co właściwie podamy do jedzenia. W grę nie wchodzi wszelkie posiłki, które wymagają użycia noża i widelca, ale także zupy – łatwo polać się nimi, kiedy rolę stołu grają nasze kolana. Zabierz więc w specjalnych boxach: owoce, najlepiej nabite na patyki szaszłykowe, muffinki – zarówno słodkie, jak i wytrawne, niewielkie kanapeczki na jeden kęs. Dobrą opcją będą także wszelkie sałatki, ale tu trzeba pamiętać o dwóch warunkach: przygotuj je z dużych kawałków warzyw (by drobne cząstki jedzenia nie spadały z widelca wprost na ubrania Twoje i Twoich towarzyszy), no i unikaj lejącego sosu w dużej ilości – z tego samego powodu. Zabierzcie ze sobą także chrupki, hummus i warzywa pokrojone w słupki, no i dużo wody. W razie czego zabierz jednak serwetki, by rozdać je pozostałym uczestnikom biesiady.
- Jeśli organizujemy piknik w przestrzeni publicznej, nasze zachowanie nie może zakłócać spokoju otoczenia, winno być opanowane, ciche i nienarazające innych na niepotrzebną złość, czy nawet zakłopotanie. Można w tym względzie zastanowić się nad spożywaniem napojów alkoholowych, co może być w danym miejscu wprost zabronione, ale nie sposób też pominąć fakt, iż *savoir-vivre* zaleca pewien uniwersalny trunek. Trunek idealny nie tylko na wielkie przyjęcie, ale także piknik – mianowicie – szampana. Można zatem wyobrazić sobie piknikowe przekąski pasujące do tej „bąbelkowej legendy”. Bo przecież każda pora jest odpowiednia na szampana.
- Ostatnim punktem w katalogu piknikowych wskazówek będzie stosowne zakończenie wspólnego biesiadowania. Nieodłącznie wiąże się ono z obowiązkiem zadbania o uporządkowanie miejsca po zakończonym pikniku. Bezwzględnie sprzątamy i zbieramy wszelkie śmieci, resztki i odpadki. Przebywamy w końcu na łonie natury, więc dbamy o nią i o tym nie zapominamy.

KRZYŻÓWKA z nagrodą 1269

Rozwiązanie-hasło prosimy nadsyłać (lub telefonicznie) do 16 lipca 2024 r. na adres redakcji: 09318 Wilno, Rinkinės 50, p. 501

wierzchnie okrycie podbite futrem	kłopoty	uległość	kwestio-nariusz z pytaniami	urząd ministra leśny ssak	nabożeń-stwo
sterta		gatunek, jakość			
mnich		17	strona monety		
sędzia	5			14	w jądrze atomu
			pokrywa na zawia-sach		
pszcze-larz					tytuł arysto-kratyczny
niejedna w atlasie		19		8	japońska mata
			dodawania lub odejmowania	6	wolumen kamień szła-chetny
dostosowanie urzędzeń do cech człowieka		zagłada			
		psie imię			
gaz palny			twórca		
			udziela pożyczek		
	12	11	urok, powab		
wiatr wiejący nad morzem	znany browar			4	dawny system rządów na Krymie
			świeca nagrobkowa		
			... Jeżowska, piosenkarka	13	10
gorący wafel	7	nocny motyl			ojciec
		polana na opał	1	elipsa	śmieszka
			przy-jemny zapach		
Pruski, obraz Matejki					
likwidacja	3	gromada owadów	wiązany przy kołnierzu koszuli		9
				21	pora wakacji

Litery z ponumerowanych pól utworzą rozwiązanie - sentencję Novalisa.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

Rozwiązanie krzyżówki nr 1268. Człowiek – istota nieznaną. Nagrodę wylosowała Teresa Dzierżyńska z Wilna. Nagroda jest do odebrania w Domu Prasy (Laisvės pr. 60) w ciągu 30 dni kalendarzowych.

Stronę przygotowała Monika Urbanowicz

WIEM WIĘCEJ Sezon piknikowy

Lato rozkłada przed nami pełen wachlarz pomysłów i możliwości do spędzania czasu na świeżym powietrzu. Jedziemy nad jezioro, na wycieczkę, idziemy na spacer... przy takich okazjach często towarzyszy nam większy lub mniejszy piknik. Bo przecież wszystko smakuje lepiej w okolicznościach przyrody. Skąd jednak wzięta się tradycja piknikowania? Dzisiaj jest to luźne, niezobowiązujące spotkanie w gronie najbliższych. Tymczasem kiedyś piknik związany był z masą przygotowań, a specjaliści od piknikowej etykiety zalecali przygotowanie na niego aż 35 dań. Taka forma oficjalnego jedzenia na świeżym powietrzu sięga już średniowiecza i była nieodłączną częścią polowań, które były wówczas rozrywką numer jeden europejskich dworów. W pierwszych piknikach brało udział i po kilkaset osób. Broni palnej nie było, więc zmęczone galopem i strzelaniem z łuku towarzystwo musiało szybko uzupełniać kalorie. Kiedy służba zajmowała się oprawianiem łowieckiej zdobyczy, państwo rzucali się na myśliwskie menu, złożone głównie z mięs, ciast i mocno doprawionego wina.

W czasach renesansu natomiast, obowiązkowym elementem pikniku, a raczej wystawnego bankietu w pałacowych ogrodach, stał się jedwabny namiot. Dzięki niemu nie trzeba było przerywać uczty, gdy pogoda nie dopisała. „Zwykli zjadacze chleba” także lubili podjeść pod gołym niebem. Musieli się jednak zadowolić tęgą lub zagajnikiem aż do rewolucji francuskiej. Wtedy to królewskie parki stały się wspólną własnością i zostały obłożone przez obładowanych wiktuałami „nowych Francuzów” traktujących piknik pośród (ex)królewskich żywopłotów jako swój patriotyczny obowiązek.

W ciągu kolejnych 50 lat piknik z leciutkiej rozrywki przeistoczył się w poważne przedsięwzięcie. Liczne zasady jego organizacji spisywano w poradnikach. Można w nich było przeczytać, że np.: idealne miejsce musi być ocenione (inaczej damy będą miały jedną rękę zajęłą trzymaniem parasolki) i broń Boże w okolicy urwiska lub na wzgórzu (bo delikatne z natury niewiasty spłoszą się i dostaną niestrawności!).

Pikniki, jako posiłki „nieformalne”, odbywały się bez udziału służby, która wiozła na miejsce cały majdan składający się z góry zastawy, wozu z jedzeniem, koców etc., rozpakowywała, ustawiała i znikła, gdy tylko państwo się pojawiali. Potem rolę kelnerów przejmowali kawalerowie, podtykając unieruchomionym krynolinami damom co smaczniejsze kąski. Menu skomponowane było w zależności od tego, gdzie piknikowano i jak dostawano się na miejsce (łodzią, konno, automobilem).

Isabella Beeton, guru wiktoriańskiego „zarządzania domem”, zaleca w swoim poradniku, by na piknik dla 40 osób przygotować minimum 35 sycących dań! Do tego kilka rodzajów win, herbata, świeża lemoniada i desery. Pod koniec XIX wieku zaczęto rezygnować z bufetu na rzecz o wiele lżejszych kanapek. Wynaleziono także koszyk piknikowy. Każdy sztuciec i talerz był w nim mocno przypięty i nieczuły np. na niewygodny podróżny autem tudzież nieskrępowanej gorsetem wspinaczki na malownicze wzniesienie. I tak to piknik znowu stał się okazją do wyluzowania.

W podwileńskich Skorbcianach uczczono pamięć żołnierzy AK

Symbol odwagi, poświęcenia i niezłomnej walki

Polową Mszą św. w podwileńskich Skorbcianach rozpoczęły się obchody 80. rocznicy operacji „Ostra Brama”. Modlono się w intencji żołnierzy z Okręgów Wileńskiego i Nowogródzkiego Armii Krajowej, którzy w lipcu 1944 roku polegli podczas wyzwolenia Wilna spod okupacji niemieckiej. Obchody organizuje Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, Instytut Pamięci Narodowej, Ambasada RP w Wilnie i Związek Polaków na Litwie.

Drewniana kaplica w Skorbcianach, z pobliską dzwonnica, była miejscem szczególnym dla żołnierzy 7. Brygady Armii Krajowej. To właśnie tu składali przysięgę żołnierską, tu się modlili, stąd wyruszali na operacje zbrojne, tu oddawali ostatni hołd poległym towarzyszom.

Po wojnie to miejsce popadło w zapomnienie. Gdy państwo litewskie

odzyskało niepodległość, to weterani wileńskiej AK przy pomocy mieszkańców okolicznych wsi otoczyli to miejsce swoją opieką. Uporzędkowany został teren, stanęła nowa kwatera, odnowiono kaplicę.

„Zgromadziliśmy się dzisiaj po to, aby uczcić pamięć tych, którzy oddali swoje życie za wolność naszej ojczyzny. Stając dziś w tym

miejsu pragniemy przywołać w naszej pamięci i skupić się na jednej z najważniejszych operacji, przeprowadzonych przez Armię Krajową podczas II wojny światowej – operacji „Ostra Brama”. To wydarzenie jest symbolem odwagi, poświęcenia i niezłomnej walki o wolność polskiego żołnierza, który właśnie w tym miejscu, w którym dzisiaj się znajdujemy, przed wyruszeniem w bój składał przysięgę wierności Bogu i Ojczyźnie” – powiedział podczas kazania ksiądz podpułkownik Marcin Janocha.

Podkreślił, że operacja „Ostra Brama” jest dla nas lekcją niezwykłego poświęcenia i miłości do ojczyzny, a odwaga i niezłomność żołnierzy AK, którzy pokazali, co znaczy walczyć o wolność, nawet gdy nadzieja na wygraną wydaje się być płonna, są dla nas wzorem do naśladowania.

Ich ofiara uczy nas również tego, dodał, że o wolność ojczyzny musimy nieustannie dbać i być gotowi do poświęceń. „Dzisiejszy świat, w którym przyszło nam żyć, pełen jest wyzwań, które wymagają od nas odwagi i wielkiej determinacji. Możemy czerpać siłę z postawy żołnierzy operacji „Ostra Brama”, aby stawiać czoła trudnościom, które napotykamy w naszym codziennym życiu.

„Powinniśmy pamiętać, że ich walka nie poszła na marne, że dzięki nim możemy zarówno my, Polacy, jak i Litwini, żyć w wolnym, suwerennym i niepodległym kraju. Niech ich przykład będzie dla nas inspiracją do budowania lepszego, bardziej sprawiedliwego świata, który będzie oparty o dewizę, która jest wyszyta na wojskowych sztandarach: Bóg, Honor, Ojczyzna” – mówił ks. Marcin Janocha.

Uroczysty charakter Mszy św. podkreśliła wojskowa asysta honorowa: Orkiestra Reprezentacyjna Wojska Polskiego pod dowództwem podporucznik Zofii Gus-Sobczyk oraz żołnierze z Pułku Reprezentacyjnego Wojska Polskiego. Oprawę muzyczną liturgii zapewnił Chór Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego pod dowództwem Pawła Szkopa.

W kwaterze poległych żołnierzy 7. Brygady AK w Skorbcianach spoczywa 16 akowców, którzy polegli w latach 1943-1945.

„Żołnierze 7. Brygady Armii Krajowej spełnili swój obowiązek wobec Polski i ojczystej ziemi. Podczas Mszy św. modliliśmy się o życie wieczne dla nich. Ale modliliśmy się także o to, aby Pan Bóg pozwolił nam zachować pamięć o ich czynach na wieki. Cześć ich

pamięci! Niech spoczywają w pokoju!” – powiedział w Skorbcianach Lech Parell, szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Po Mszy św. odbyła się ceremonia składania wieńców w kwaterze poległych żołnierzy 7. Brygady Armii Krajowej.

Na uroczystość przybyła liczna delegacja z Polski, w tym weterani walk o niepodległość RP, wileńscy kombatanci, konsul RP Irimina Szmalc, poseł na Sejm Czesław Olszewski, wiceprezes Związku Polaków na Litwie Edward Trusewicz, wicemercer rejonu wileńskiego Danuta Narbut, starosta gminy Czarny Bór Tadeusz Aszkielaniec, mieszkańcy i in.

W trakcie uroczystości szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych uhonorował zasłużone osoby medalami Pro Bono Poloniae i Pro Patria.

W ramach obchodów rocznicowych wieńce złożono również przy pomniku w Boguszach w rejonie wileńskim. Pomnik ten upamiętnia aresztowanie oficerów sztabu Okręgu Wileńskiego Armii Krajowej przez NKWD. W uroczystości wzięła udział przebywająca z dwudniową wizytą na Litwie marszałek Senatu RP Małgorzata Kidawa-Błońska.

Fot. Wiktor Jusiel

Modlitwa w intencji żołnierzy AK walczących w operacji „Ostra Brama”

Wierni swym ideałom

W niedzielę, 7 lipca, w kościele pw. św. Teresy uczestnicy uroczystej Mszy św. modlili się w intencji żołnierzy Armii Krajowej walczących w operacji Ostra Brama, za polską delegacją Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, mieszkańców Litwy oraz o potrzebne łaski, aby mogli cieszyć się wolnością i suwerennością przez przyszłe lata.

Uroczysta Msza św. w intencji żołnierzy AK okręgu wileńskiego i nowogródzkiego poległych w walce

o wyzwolenie Wilna spod okupacji niemieckiej i walkach z nowym okupantem sowieckim rozpoczęła się hymnem RP w wykonaniu Orkiestry i Chóru Reprezentacyjnego Wojska Polskiego z asystą honorową Wojska Polskiego.

„My, jako delegacja polska, przyjechalśmy tu po to, aby oddać cześć tym, którzy 80 lat temu, chcieli pozostać wierni swoim ideałom. Chcieli żyć w kraju wolnym, suwerennym i niepodległym. Przy tym ołtarzu, modląc się, wspominamy tysiące młodych dziewcząt i chłopców, którzy na początku lip-

ca 1944 r. chwycili za broń, mimo niesprzyjających okoliczności. Oni podjęli tę nierówną walkę z wrogiem podczas operacji „Ostra Brama”. To właśnie powstanie wileńskie i operacja „Ostra Brama” było niczym innym, jak usilnym wołaniem żołnierzy Armii Krajowej o potrzebie wyzwolenia miasta i możliwości życia w kraju, gdzie szanuje się wolność, suwerenność, gdzie szanuje się godność każdego człowieka. Chcemy oddać hołd i największy szacunek dowódcom i żołnierzom Armii Krajowej” – mówił w homilii w kościele pw. św. Teresy

ks. pptk Marcin Janocha z Ordynariatu Polowego.

Ostrobramskiej.

Po modlitwie ekumenicznej nawiedzono obraz Matki Bożej

Inf. Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

Konferencja naukowa w Domu Kultury Polskiej w Wilnie

„Przed Warszawą było Wilno”

W niedzielę 7 lipca, w 80. rocznicę operacji „Ostra Brama” w Domu Kultury Polskiej w Wilnie odbyła się konferencja naukowa „Przed Warszawą było Wilno”, podczas której wręczono medale Instytutu Pamięci Narodowej Reipublicae Memoriae Meritum.

Otwarcie konferencji poprzedził uroczysty Apel Pamięci przy Mauzoleum Matki i Serca Syna na Cmentarzu na Rossie. W wydarzeniu wzięła udział polska delegacja Instytutu Pamięci Narodowej oraz delegacja Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Podczas konferencji prezes IPN dr Karol Nawrocki wręczył Brązowe Medale Reipublicae Memoriae Me-

ritum. Otrzymali je:

* dr Tomasz Bożerocki

* Ilona Ewa Lewandowska – historyk, dziennikarka, autorka książki i wielu artykułów

* podharcistrz Artur Kołoszewski Medalem Reipublicae Memoriae Meritum Instytut Pamięci Narodowej honoruje tych, którzy działają na rzecz trwałego upamiętniania wydarzeń i postaci z historii Narodu Polskiego w latach 1917–1990 oraz wspierają IPN w działalności edukacyjnej, naukowej i wydawniczej.

– Walka konspiracyjna tu na Wileńszczyźnie rozpoczęła się znacznie wcześniej, niż w trakcie operacji „Ostra Brama”. Miejmy wszyscy świadomość, że o polskie Wilno, wbrew temu, czego chcieli

sowieci, bili się polscy konspiratorzy już po roku 1939. Bili się także o wolną Polskę po roku 1945, w pięknej epopei, która z Wileńszczyzny dotarła na Podlasie, Pomorze i Dolny Śląsk – powiedział dr Karol Nawrocki, prezes Instytutu wprowadzając do konferencji poświęconej operacji „Ostra Brama”.

Zwrócił też uwagę na przestrożę, którą niesie za sobą historia wyzwolenia Wilna w 1944 roku:

– „Ostra Brama” mówi nam, że wszystkie sojusze militarne czy wojskowe ze Związkiem Sowieckim prowadzą Polskę i Polaków do zagłady. Symbolem tego niech będzie nie tylko biało-czerwona flaga na Górze Zamkowej, tak szybko ściągnięta przez sowietów, ale też

śmierć Aleksandra Krzyżanowskiego „Wilka” w 1951 r., w więzieniu przy Rakowieckiej.

Podczas odbywających się na Litwie uroczystości IPN reprezentują: dr Karol Nawrocki – prezes, Jan Józef Kasprzyk – doradca preza, dr Marek Jedynek – dyrektor Od-

działu IPN w Białymstoku, Jarosław Dębowski – dyrektor Biura Prezesa, Agnieszka Jędrzak – dyrektorka Biura Współpracy Międzynarodowej, Adrianna Garnik – dyrektorka Muzeum Żołnierzy Wykolejonych i Więźniów Politycznych PRL.

Inf. IPN

Flaga Wileńszczyzny

HYMN WILEŃSZCZYNY

Wileńszczyzny drogi kraj

Słowa i muzyka
Jana Gabriela Mincewicza

Gdzie nad Wilią drżą kaczeńce,
Zapatrzone w modrą gładź,
Świętojańskie płyną wieńce
By dziewczętom szczęście dać.

Refren: Ukochana moja ziemi,
Wileńszczyzny drogi kraj.
Na nic Ciebie nie zamienię,
Z Tobą żyć i umrzeć daj.

W Ostrej Bramie dnia każdego,
Woła wiernych dzwonów spiż.
A Trzy Krzyże Wiwulskiego,
Jak drogowskaz wiodą wzwyż.

Refren: Ukochana moja ziemi...

Rozrzucone ojców kości,
Pośród jarów, pośród gór,
Co broniły tu polskości,
Dając dla nas piękny wzór.

Refren: Ukochana moja ziemi...

Szanowni Czytelnicy!
Drodzy Mieszkańcy Wileńszczyzny!

Wileńszczyzna to szczególna i wyjątkowa ziemia, to dziedzictwo naszych przodków i spuścizna wielu pokoleń. Od wieków Wileńszczyzna to kraj wielonarodowościowy, gdzie obok siebie mieszkają Polacy i Białorusini, Rosjanie i Litwini, Żydzi i Tata-ry. Większość mieszkańców Wileńszczyzny, mimo tragicznych zawirowań historii XX wieku, nadal stanowią Polacy.

Każda wspólnota, aby mogła istnieć i rozwijać się, potrzebuje również symboli wokół których się jednoczy, na których może oprzeć swoją tożsamość. Dlatego na winiecie naszego Tygodnika widnieje jeden z herbów, ujmujących nasz symbol chrześcijański Trzech Krzyży górujących nad Wilnem oraz św. Michała Archanioła, zwalczającego zło i szatana. Symbol ten zaproponowano na początku lat dziewięćdziesiątych jako herb rejonu wileńskiego. Mając na uwadze fakt, że nasz Tygodnik jest medialnym głosem mieszkańców całej Wileńszczyzny, powstał symbol, który widnieje na pierwszej oraz innych stronach gazety, i który jest już szeroko używany podczas licznych uroczystości na Wileńszczyźnie. Symbol kojarzący się z naszą małą Ojczyzną, który stał się znakiem rozpoznawczym regionu.

Flaga Wileńszczyzny nawiązuje do barw narodowych, historii Ziemi Wileńskiej i jej rycerskich tradycji. Jest to biało-czerwona szachownica, na której widnieje Pogoń, będąca w czasach przedwojennych częścią herbu województwa wileńskiego. Flaga Wileńszczyzny jest pomostem łączącym naszą piękną przeszłość z naszymi teraźniejszymi losami. Jest elementem, który nas jednoczy i pomaga budować poczucie wspólnoty opartej na hasle „Bóg, Honor, Ojczyzna”.

KALENDARIUM HISTORYCZNE WILEŃSZCZYNY: 11-17 lipca 2024 r.

- 12 lipca 1905 r. biskup wileński Edward Ropp poświęcił kamień węgielny pod budowę kościoła Niepokalanego Poczęcia NMP w Koleśnikach.
- 12 lipca 1943 r. zmarł Leon Puciata, ksiądz, teolog, profesor USB, wykładowca w Wileńskim Seminarium Duchownym, członek Wileńskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.
- 13 lipca 1868 r. zmarł hrabia Konstanty Tyszkiewicz wileński archeolog, krajoznawca, autor książki „Wilija i jej brzegi”.
- 13 lipca 1912 r. urodził się w Wilnie Antoni Maśliński, profesor KUL-u, historyk sztuki, znawca architektury wileńskiej.
- 13 lipca 1944 r. oddziały AK razem z Armią Czerwoną zdobyły Wilno.
- 13 lipca 2019 r. zmarł Czesław Tomaszewicz, muzykant, człowiek oddany polskości. Przez 30 lat walczył o odzyskanie swej ojcowizny na Antokolu w Wilnie, nie doczekał się od władz litewskich sprawiedliwości.
- 14 lipca 1902 r. urodził się Stanisław Horno-Popławski, rzeźbiarz, wykładowca na wydziale sztuk pięknych USB.
- 14 lipca 1920 r. wojsko polskie po walkach z Litwinami i bolszewikami wycofało się z Wilna.
- 14 lipca 1966 r. zmarł Witold Staniewicz, ekonomista, rektor USB, poseł na Sejm Wileński.
- 14 lipca 1974 r. zmarł urodzony w Wilnie Alfred Łodziński, aktor. W latach 1932-1936 r. grał w Teatrze na Pohulance w Wilnie.
- 14 lipca 2020 r. w Wilnie odbył się IX Zjazd AWPL-ZChR, na prezesa ponownie został wybrany Waldemar Tomaszewski.
- 16 lipca 1993 r. wznowiło działalność Wileńskie Seminarium Duchowne.
- 17 lipca 1944 r. we wsi Bogusze podstępnie zostali rozbrojeni i aresztowani przez NKWD zaproszeni na rozmowy dowódcy oddziałów AK.

Witold Staniewicz – naukowiec, poseł, minister spraw rolnych

Witold Cezary Staniewicz urodził się 16 września 1887 r. w Wilnie w polskiej rodzinie inteligenckiej. Gimnazjum ukończył w rodzinnym mieście. Odbył studia biologiczne, rolnicze i ekonomiczne na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytecie Ludwika i Maksymiliana w Monachium oraz uzupełniające we Francji i Włoszech. W 1911 r. uzyskał doktorat na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, w 1913 r. tytuł inżyniera rolnika na Politechnice Monachijskiej. Następnie objął swój majątek Ginejczki pod Wilnem. Podczas I wojny światowej działał w Polskiej Organizacji Wojskowej, należał do Samoobrony Wileńskiej. W 1922 r. był posłem na Sejm Litwy Środkowej z ramienia Polskiego Stronnictwa Ludowego Ziemi Wileńskiej. Również w 1922 r. objął stanowisko asystenta katedry ekonomii społecznej na Uniwersytecie Stefana Batorego. W 1923 uzyskał habilitację w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W latach 1924–1926 wykładał ekonomię rolnictwa na Uniwersytecie Stefana Batorego i odbył dłuższą podróż naukową do Szwajcarii i Włoch.

Po przewrocie majowym w okresie od 20 czerwca 1926 r. do 4 grudnia 1930 r. minister reform rolnych w ośmiu kolejnych gabinetach. Był też posłem na Sejm III

kadencji z listy Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem. Zachowywał niezależne stanowisko – w 1930 r. odmówił głosowania nad wnioskiem o przejściu do porządku dziennego nad interpelacją opozycji w sprawie traktowania więźniów w Brześciu, a w 1932 r. zrzekł się mandatu, gdyż nie zgadzał się ze stanowiskiem swego klubu podczas głosowania nad ustawą ograniczającą autonomię uniwersytetów.

Do 1931 r. był profesorem Politechniki Lwowskiej, w latach 1931–1939 Uniwersytetu Stefana Batorego (w latach 1933–1936 jego rektor). Od 1936 r. - kierownik wydziału ekonomii drobnych gospodarstw wiejskich Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego (PINGW) w Puławach. Kierownik sekcji gospodarczej Instytutu Naukowo-

-Badawczego Europy Wschodniej w Wilnie – pionierskiej polskiej placówki sowietologicznej. Od 12 czerwca 1928 r., obok Kazimierza Okulicza i Witolda Abramowicza był współdziaławcą spółki z o.o., wydawcy „Kuriera Wileńskiego”. Od listopada 1939 r. do czerwca 1940 r. był wydawcą „Kuriera Wileńskiego” – kontynuacji przedwojennego pisma.

Lata II wojny światowej spędził w Wilnie. Uczestniczył w tajnym nauczaniu oraz w działalności ZWZ-AK. Po wojnie przeniósł się do Poznania, objął katedrę ekonomii rolniczej i polityki agrarnej na Uniwersytecie Poznańskim. W latach 1951–1956 był w stanie spoczynku, po dojściu do władzy Władysława Gomułki został reaktywowany. Do przejścia na emeryturę w 1960 r. kierował katedrą ekonomii i organizacji rolnictwa Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu. Brał udział w pracach wielu instytucji i towarzystw naukowych.

Jest autorem prac z zakresu ekonomii rolnictwa oraz polityki agrarnej.

Zmarł 14 czerwca 1966 r. w Poznaniu. Został pochowany na Cmentarzu parafialnym św. Jana Vianneya. Jego synem był Restytut Staniewicz (1929–2011), historyk, pracownik naukowy Instytutu Zachodniego w Poznaniu.

INFORMACJE DLA WŁAŚCICIELI DZIAŁEK ZIEMI, OSÓB FIZYCZNYCH, UŻYTKUJĄCYCH GRUNTY NA PODSTAWIE UMOWY WPISANEJ DO REJESTRU NIERUCHOMOŚCI, KTÓRYCH ADRES ZAMIESZKANIA NIE JEST ZNANY LUB KTÓRYM NIE DORĘCZONO LISTU POLECONEGO

Spółka akcyjna Litewskie Porty Lotnicze (dalej – LPL) informuje o zatwierdzonych rozporządzeniem ministra komunikacji Republiki Litewskiej nr 3-69 z dnia 28 lutego 2024 roku „O zatwierdzeniu Perspektywicznych Map Hałasu dla Lotnisk Cywilnych w Wilnie, Kownie i Połądze w celu ustanowienia stref ochrony przed hałasem” Perspektywicznych Mapach Hałasu dla Lotnisk Cywilnych w Wilnie, Kownie i Połądze (dalej – mapy SOH), na podstawie których ustanowione zostały strefy ochrony przed hałasem dla lotnisk cywilnych w Wilnie, Kownie i Połądze (dalej – SOH).

Cel sporządzania map SOH: realizacja zatwierdzonych artykułem 3, punktem 6 części 1 artykułu 6, punktem 4 części 3 artykułu 7, artykułami 54 i 55 Ustawy Republiki Litewskiej o specjalnych warunkach użytkowania ziemi, częścią 2 artykułu 13 Ustawy Republiki Litewskiej o lotnictwie i uchwałą Rządu Republiki Litewskiej nr 1369 z dnia 2 grudnia 2020 r. punktów 10 i 12 „Przepisów sporządzania, uzgadniania, zatwierdzania, publikowania perspektywicznych map hałasu i rekompensowania wydatków na realizację środków zmniejszenia hałasu”.

Stosowane wobec SOH lotnisk specjalne warunki użytkowania ziemi podane są w artykule 55 Ustawy Republiki Litewskiej o specjalnych warunkach użytkowania ziemi, tzn. w SOH lotnisk zabrania się:

1. budowy budynków o przeznaczeniu mieszkalnym, rekreacyjnym, medycznym, budynków szkół ogólnokształcących, zawodowych, wyższych, przedszkoli, żłobków, budynków przeznaczonych do celów edukacyjnych, innych budynków edukacji pozaformalnej, budynków rekreacyjnych, medycznych;

2. urządzania pomieszczeń o charakterze podanym w punkcie 1 w budynkach o innym przeznaczeniu lub podczas ich rekonstrukcji i remontu;

3. zmiany przeznaczenia budowli i (lub) pomieszczeń na przeznaczenia podane w punkcie 1;

4. planowania terytoriów pod budowę obiektów rekreacyjnych do celów, o których mowa w punkcie 1, za wyjątkiem przypadków, gdy obiekty te wykorzystywane są do potrzeb zarządcy lotniska i (lub) do realizacji działalności związanej z działalnością portu lotniczego.

W strefach SOH lotnisk zabrania się rekonstrukcji (jeżeli podczas rekonstrukcji zwiększają się zewnętrzne wymiary budynku) budynków o przeznaczeniu mieszkalnym.

Zgodnie z założeniami części 3 i 4 artykułu 11 Ustawy Republiki Litewskiej o specjalnych warunkach użytkowania ziemi **Litewskie Porty Lotnicze informują również o prawie właściciela (-i) działki ziemi, osoby fizycznej (osób fizycznych), użytkującej (użytkujących) grunty na podstawie umowy wpisanej do Rejestru Nieruchomości, których adres zamieszkania**

nie jest znany lub którym nie doręczono listu poleconego **do zwrócenia się do Litewskich Portów Lotniczych ws. pokrycia kosztów realizacji środków skierowanych na zmniejszenie hałasu na wymienionych terytoriach SOH.** Rekompensaty te będą mogły być wypłacane w oparciu o zatwierdzone rozporządzeniem ministra komunikacji Republiki Litewskiej nr 3-68 z dnia 28 lutego 2024 r. Mapy Rekompensat właścicielom budynków (pomieszczeń) i (lub) osobom upoważnionym, wymienionym w części 2 artykułu 14 Ustawy Republiki Litewskiej o lotnictwie, którzy według kolejności trafiają do stref SOH I, II i III Map Rekompensat za rok 2023.

Działki ziemi (ich części) w Samorządzie m. Wilna, Samorządzie Rejonu Kowieńskiego, Samorządzie Rejonu Janowskiego i Samorządzie m. Połagi, które trafiają do określonego na podstawie map SOH terytorium, których właściciele, osób fizycznych, użytkujących grunty na podstawie umowy wpisanej do Rejestru Nieruchomości adres zamieszkania nie jest znany lub którym nie doręczono listu poleconego podane są na stronie internetowej: www.ltou.lt/lt/apie-lietuvos-oro-uostus/tvarumas/aerodromu-triuksmo-apsaugines-zonos/viesinami-dokumentai.

Z zatwierdzonymi mapami SOH (publicznie dostępnymi od 27 grudnia 2023 r.), **na których podana jest lista działek ziemi (lub ich części)**, trafiających do ustanowionych przez mapy SOH terytoriów, można się zapoznać na stronie internetowej wykonawcy map SOH – Litewskich Portów Lotniczych – pod adresem: www.ltou.lt/lt/apie-lietuvos-oro-uostus/tvarumas/aerodromu-triuksmo-apsaugines-zonos/taz-zemelapiai.

Z zatwierdzonymi Mapami Rekompensat za rok 2023, w których podane są listy budynków należących do właścicieli i (lub) osób upoważnionych, których budynki trafiają na określone przez Mapy Rekompensat na rok 2023 terytoria SOH I, II i III, można się zapoznać na stronie internetowej wykonawcy Map Rekompensat na rok 2023 – Litewskich Portów Lotniczych – pod adresem: www.ltou.lt/lt/apie-lietuvos-oro-uostus/tvarumas/aerodromu-triuksmo-apsaugines-zonos/2023-m-kompensaciju-zemelapiai.

Wykonawca map SOH i Map Rekompensat za rok 2023: spółka akcyjna „Lietuvos oro uostai“, kod osoby prawnej 120864074, ul. Rodūnios kelias 10A, 02189 Wilno, tel. 8 5 273 93 26, e-mail: info@ltou.lt. Za sporządzenie map SOH i Map Rekompensat za rok 2023 odpowiedzialna jest kierowniczką projektów środowiskowych Litewskich Portów Lotniczych Aldona Jokubauskienė, tel. +370 669 39 454, e-mail: a.jokubauskiene@ltou.lt.

Informacji o mapach SOH i rozwiązaniach Map Rekompensat za rok 2023 oraz związanych z tym kwestiach można zasięgnąć u kierowniczką projektów środowiskowych Litewskich Portów Lotniczych Aldony Jokubauskienė, tel. +370 669 39 454, e-mail: a.jokubauskiene@ltou.lt.

(Zam. 13391)

KOMUNIKAT O ROZPOCZĘCIU OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO pogłębienia poziomego wydobycia piasku i żwiru ze złoża Pogiry-Kajszałaki

1. Organizator planowanej działalności gospodarczej: ZSA „Silikato karjeras”, w. Melachowicze, rejon wileński, tel. +370 698 308 30, e-mail: aurimas@statybugausa.lt.

2. Wykonawca dokumentów oceny oddziaływania na środowisko: ZSA „GJ Magma”, ul. Vaidevučio 18, Wilno, tel. +370 698 12 750, e-mail: gj magma@gmail.com, www.gj magma.lt.

3. Nazwa i miejsce planowanej działalności gospodarczej: wydobycie kopalin z głębiej rozeźnianego złoża piasku i żwiru Pogiry-Kajszałaki. Terytorium planowanej działalności gospodarczej mieści się na działce (nr kad. 4167/0200:466) we wsi Pogiry gminy pogirskiej w rejonie wileńskim okręgu wileńskiego.

4. Charakter planowanej działalności gospodarczej: zgodnie z klasyfikatorem działalności gospodarczej działalność zaliczana jest do wydobycia i eksploatacji złóż. Jest to eksploatacja złoża piasku i żwiru (kod B – 08.12). Terytorium planowanej działalności gospodarczej obejmuje powierzchnię 31,3 ha. W ciągu roku planuje się średnio wydobywać 100 tys. metrów sześciennych kopalin. Planuje się, że wydobycie kopalin będzie się składało w zasadzie z następujących etapów: 1. Odkrycie złoża i przygotowanie do eksploatacji. 2. Wydobycie i przeróbka piasku i żwiru. 3. Realizacja produkcji. 4. Rekultywacja terenu. Produkcja ze złoża będzie transportowana tymi samymi drogami publicznymi, jak w latach poprzednich, bez żadnych ograniczeń w ruchu pojazdów ciężkich. Na terytorium planowanej działalności gospodarczej używane będą wyłącznie mobilne mechanizmy wydobywcze.

5. Podstawa prawna oceny oddziaływania na środowisko: wniosek selekcyjny nr (30-2)-A4E-7066 przyjęty 3 czerwca 2024 roku przez Agencję Ochrony Środowiska – ocena oddziaływania na środowisko dla planowanej działalności gospodarczej nie jest wymagana.

6. Planowane do rozpatrzenia alternatywy: podczas oceny oddziaływania na środowisko podana zostanie szczegółowa informacja o alternatywach dotyczących miejsca, czasu, rozwiązań technicznych i technologicznych, środków zmniejszających oddziaływanie na środowisko.

7. Szczegóły dotyczące miejsca (alternatywnych miejsc) planowanej działalności gospodarczej: współrzędne centrum planowanej działalności gospodarczej LKS-94 to 6046475 m (X) i 577683 m (Y). Terytorium planowanej działalności gospodarczej rozlokowane jest w miejscu zupełnie niezurbanizowanym, wiejskim, otoczonym lasem. Najbliższy zamieszkały dom jest oddalony o 1 285 metrów na południowy wschód. Terytorium planowanej działalności gospodarczej nie trafia do obszarów chronionych. Najbliższy obszar chroniony to poligon biosfery w Białej Wące, który oddalony jest o 2,7 km na południowy wschód. Na terytorium planowanej działalności gospodarczej i w jego najbliższym otoczeniu nie ma informacji o żadnych historycznych, kulturalnych lub archeologicznych zabytkach. Najbliższy chroniony zabytek kultury – kurhan we wsi Sorok Tatarsy, oddalony o 1,7 km na zachód. Najbliższe

państwo obce to Białoruś, której granica oddalona jest o 27,5 km na południowy wschód.

8. Podmioty oceny oddziaływania na środowisko, które będą składały wnioski: Wileński Terytorialny Oddział Departamentu Dziedzictwa Kulturowego przy Ministerstwie Kultury (ul. Šnipiškų 3, Wilno, tel. +370 5 275 42 21, e-mail: vilnius@kpd.lt), Wileński Zarząd Ochrony Przeciwpowarowej i Ratownictwa Departamentu Ochrony Przeciwpowarowej i Ratownictwa przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (ul. Švitrigailos 18, Wilno, tel. +370 707 575 27, e-mail: vilnius.pgv@vpgt.lt), Wileński Departament Narodowego Centrum Zdrowia Publicznego przy Ministerstwie Zdrowia (ul. Kalvarijų 153, Wilno, tel. +370 5 264 96 78, e-mail: vilnius@nvc.lt), Administracja Samorządu Rejonu Wileńskiego (ul. Rinktinės 50, Wilno, tel. +370 5 275 19 90, e-mail: vrsa@vrsa.lt).

9. Oceny oddziaływania na środowisko dokonuje i decyzję ws. oceny oddziaływania na środowisko planowanej działalności gospodarczej podejmuje: Agencja Ochrony Środowiska (ul. A. Juozapavičiaus 9, Wilno, tel. +370 682 92 653, e-mail: aaa@gamta.lt).

10. Składanie propozycji ws. rozpoczętego oddziaływania na środowisko: propozycje ws. oceny oddziaływania na środowisko można składać (wliczając możliwość zadawania pytań i otrzymania informacji) Agencji Ochrony Środowiska, wykonawcy dokumentów oceny oddziaływania na środowisko, organizatorowi planowanej działalności gospodarczej. Propozycje można składać w ciągu 10 dni roboczych od opublikowania informacji o rozpoczęciu oceny oddziaływania na środowisko.

11. Możliwa decyzja Agencji Ochrony Środowiska ws. planowanej działalności gospodarczej: po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko i podjęciu przychylnych decyzji planowana działalność gospodarcza będzie mogła być realizowana. Po procedurach oceny oddziaływania na środowisko będzie sporządzany plan użytkowania złoża, w którym zostanie zaprojektowane wydobycie kopalin, rekultywacja wydobytego złoża i inne rozwiązania dotyczące złoża. W przypadku nieprzychylnych decyzji ws. możliwości planowanej działalności gospodarczej wydobycie kopalin z pogłębionego złoża na terytorium planowanej działalności gospodarczej nie będzie realizowane.

(Zam. 13390)

Z powodu śmierci ukochanej Mamy wyrazi szczerego współczucia składamy Krystynie ZIMIŃSKIEJ oraz Rodzinie i Bliskim zmarłej. Niech dobry Bóg przyjmie Ją do swego królestwa.

Radni z frakcji AWPL-ZChR w Samorządzie m. Wilna

Mer Robert Duchniewicz pogratulował rodzicom rejonu wileńskiego, którzy otrzymali Order Prezydenta

W dniu 4 lipca, chcąc podziękować za nieustanną pracę, miłość i poświęcenie rodzinie, mer rejonu wileńskiego Robert Duchniewicz spotkał się z rodzicami rejonu wileńskiego, którzy otrzymali Medal Orderu Prezydenta RP „Za Zasługi dla Litwy” z okazji tegorocznych Dni Ojca i Matki.

„Cieszymy się, że zaangażowanie i ciężka praca mieszkańców naszego rejonu i Litwy została doceniona i nie pozostaje niezauważona. Choć nagroda ta ma charakter symboliczny, odznaczenie to stanowi dla człowieka stałe przypomnienie, że jego praca i zasługi są dostrzegane nie tylko przez rodzinę czy społeczność lokalną, ale także przez całą Litwę” – powiedział mer R. Duchniewicz.

4 maja Prezydent Republiki Litewskiej Gitanas Nausėda odznaczył medalem Orderu „Za Zasługi dla Litwy” 51 matek i opiekunów, z nich trzy matki z rejonu wileńskiego. 1 czerwca z okazji Dnia Ojca nagrodzono dziewięciu ojców i opiekunów, w tym mieszkańca rejonu wileńskiego.

Grażyna Maksimovičienė i jej mąż mają czworo dzieci, z których dwoje to adoptowani bracia. Pierwszego chłopca rodzina adoptowała, gdy ten miał już 15 lat, a później, nie chcąc rozdzielać chłopców, przyjęła do rodziny także jego młodszego brata, który nie miał jeszcze roku.

W tej chwili Grażyna jest dyżurną opiekunką. Matka opowiadała, że są różne dzieci, które wymagają tymczasowej opieki – nie tylko mają różne cechy charakteru, ale też narodowości. „Mieliśmy dzieci z Białorusi, Ukrainy, Stanów Zjednoczonych. Stanęliśmy przed szczególnymi wyzwaniami, gdy opiekowaliśmy się chłopcem z Francji, który mówił tylko po francusku, ale nawet wtedy znaleźliśmy rozwiązanie, ponieważ obecność francuskojęzycznego nauczyciela mieszkającego w pobliżu ogromnie pomogła”.

Maria Arciszewska – to najstarsza nagrodzona matka z Wileńszczyzny. 79-letnia kobieta nie tylko przeżyła długie życie, które dało jej mądrość i doświadczenie, ale także wychowała pięć córek. Ludzie bardzo ciepło i pozytywnie reagują na Marię: kobieta jest znana jako życzliwa, szczerą i nie brakuje jej miłości do otaczających ją osób. Obecnie Maria jest szczęśliwa z jedenaściorciem wnucząt i codziennie dziękuje Bogu za pomoc w wychowaniu dużej i szczęśliwej rodziny.

„Nie zapominamy o naszej mamie. Spędzamy razem czas, przyjeżdżamy w odwiedziny. Nasza rodzina jest duża, więc moja mama nigdy nie jest sama” – powiedziała córka Marii.

Życie **Łucji i Henryka Pieczurów** wieńczy czwórka dobrze wychowanych i wykształconych dzieci, które wciąż odnajdują miłość i ciepło w domu swoich rodziców. Obecnie para cieszy się nie tylko regularnymi wizytami swoich synów, ale także czwórki wnucząt.

Społeczność lokalna ma o rodzinie Pieczurów wyłącznie pozytywne opinie. Mieszkańcy najlepszymi epitetami opisują Pieczurów, podkreślając ich życzliwość, uczynność, aktywność społeczną i zauważając, że rodzina jest przykładem harmonii i sukcesu w życiu.

Wieloletni rodzice, którzy spotkali się z merem, podzielili się swoimi doświadczeniami życiowymi i codziennymi, wyzwaniami i radościami. Dyskutowali o sytuacji oświaty na terenie samorządu rejonu wileńskiego, poruszyli problematykę rozwoju infrastruktury i przemysłu, przyciągania biznesu i podnoszenia jakości usług medycznych oraz rozbudowy sieci świadczeń zdrowotnych w placówkach medycznych Samorządu. Mer podzielił się z rodzicami wizją Samorządu Rejonu Wileńskiego i zaprosił ich do aktywnej komunikacji nie tylko z gminą czy starostami, ale także z sołtysami, w celu systematycznego rozwiązywania problemów ważnych dla ich osiedli.

Jeszcze raz gratulujemy Grażynie Maksimovičienė, Marii Arciszewskiej, Łucji i Henrykowi Pieczurom. Dziękujemy za pokazanie przykładu bezgranicznej miłości rodzicielskiej mieszkańcom rejonu wileńskiego i całej Litwy.

(S-3543)

Z całego serca

* Z okazji pięknego Jubileuszu Urodzin, członkini wspólnoty parafialnej Miłosierdzia Bożego, **Marii AWŁOSEWICZ**, składamy najserdeczniejsze życzenia: dobrego zdrowia, radosnych chwil, miłości od najbliższych, niewyczerpanych pokładów wiary oraz Bożego błogostawieństwa.
Czcciele Miłosierdzia Bożego z parafii mickuńskiej

* Z okazji pięknego jubileuszu 75. Urodzin koleżance **Helenie ZACHAREWICZ** składamy życzenia:

niech skrzydła motyla całują promienie słońca,
niechaj wybiorą Twoje ramię na swą bezpieczną przystań
i przyniosą Ci szczęście, miłość i dobrobyt.
Żyj szczęśliwie i lat dużo,
smutki czoła niech nie chmurzą,
wszelkie troski niechaj giną,
chwile szczęścia w życiu płyną.

Hieronim Czernis i zespół „Rodacy”

* Wiązankę najpiękniejszych życzeń z okazji Jubileuszu Urodzin **Neli TOMASZEWICZ**, prezesce koła WRO ZPL w Miednikach: zdrowia, uśmiechu w każdym dniu, satysfakcji z pracy, realizacji wszelkich zamiarów i planów oraz opieki Matki Najświętszej.
Zarząd Wileńskiego Rejonowego Oddziału ZPL

* Z okazji Dnia Imienin **Henrykowi PALIŃSKIEMU** życzymy dużo szczęśliwych dni, radości, zdrowia, siły, optymizmu i wytrwałości raz opieki Matki Bożej.
Mickuńskie Koło Podwileńskich Tradycji Ludowych i zespół „Mickunianka”

Uwaga mieszkańcy: już od 1 sierpnia br. będzie można składać wnioski o częściowy zwrot kosztów nabycia i montowania bytowych oczyszczalni ścieków

Przypominamy, że od 1 sierpnia br. mieszkańcy rejonu wileńskiego, którzy nie mają technicznych możliwości podłączenia się do scentralizowanych sieci kanalizacyjnych, mogą składać wnioski o częściową rekompensatę kosztów zakupu i montażu indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków.

Po decyzji Rady Samorządu Rejonu Wileńskiego dofinansowanie kosztów zakupu i montażu indywidualnej przydomowej oczyszczalni ścieków (lit. INV) będzie wynosiło do 50 proc. ze środków budżetu, ale nie więcej niż 1 000 euro na jedno gospodarstwo domowe.

Z możliwości rekompensaty będą mogli skorzystać mieszkańcy rejonu, którzy od 1 stycznia 2023 roku do końca terminu składania wniosków, tj. **do 1 października 2024 roku** zakupili i zamontowali wspomniane oczyszczalnie ścieków.

WAŻNE! Osoby chcące otrzymać częściowe odszkodowanie powinny przedstawić następujące dokumenty:

- podanie;
- dokumenty potwierdzające koszty zakupu i montażu urządzenia (rachunek fakturę VAT, polecenie zapłaty, wyciąg z rachunku bankowego lub inne dokumenty potwierdzające płatność, akt wykonanych prac i in.);
- zgodę wydaną przez administrację na budowę indywidualnego systemu. W celu ubiegania się o zgodę na budowę indywidualnej przydomowej oczyszczalni ścieków należy złożyć wypełniony i podpisany formularz wniosku (punktów 1-3 nie należy wypełniać, należy wpisać adres z danymi podanymi w pkt 4.) (w załączeniu) oraz należy załączyć dokumenty określone we wniosku. Wszystkie dokumenty należy przesłać e-mailem vrsa@vrsa.lt lub na adres ul. Rinktinės 50, Wilno, I piętro („Przyjmowanie dokumentów”);
- deklarację własności eksploatacyjnych poszczególnych urządzeń systemu (certyfikat urządzenia), wydaną w Republice Litewskiej;
- plan zbiorczy sieci inżynierskich (zdjęcie topograficzne, a w przypadku jego braku kopię planu działki z zaznaczoną odręcznie lokalizacją urządzenia i zaznaczonymi głównymi odległościami (od domu do urządzenia i od granicy działki do urządzenia);
- umowę dzierżawy gruntu, jeżeli działka jest dzierżawiona oraz zgodę właściciela gruntu lub osoby przez niego upoważnionej, jeżeli tak stanowi umowa dzierżawy;
- zgody współwłaścicieli, gdy nieruchomość (budynek i/lub działka, na której zainstalowane jest urządzenie) stanowi przedmiot prawa współwłasności lub działka jest wynajmowana wspólnie z innymi osobami;
- pełnomocnictwo zatwierdzone w trybie określonym w aktach prawnych, gdy właściciela budynku reprezentuje osoba upoważniona.

Dokumenty można składać:

- e-mailem vrsa@vrsa.lt
- przesyłając pocztą na adres: Administracja Samorządu Rejonu Wileńskiego, ul. Rinktinės 50, Wilno. Opis procedury częściowej rekompensaty kosztów zakupu i montażu indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków Samorządu Rejonu Wileńskiego opublikowane są na stronie www.vrsa.lt.

Osoby kontaktowe:

Osoby kontaktowe: Ewa Perepečienė, tel. +370 5 240 0062, e-mail eva.perepeckiene@vrsa.lt (terytorium obsługiwane przez ZSA „Nemėžio komunalininkas”)

Oksana Wołujewicz, tel. +370 5 240 0194, e-mail oksana.volujevic@vrsa.lt (terytorium obsługiwane przez ZSA „Nemenčinės komunalininkas”)

(S-3542)

+ Pani **Krystynie ZIMIŃSKIEJ** wicedyrektorce Domu Kultury Polskiej, radnej Samorządu miasta Wilna wyrazi najgłębszego współczucia i żalu z powodu śmierci ukochanej Mamy
składa Stowarzyszenie Nauczycieli Szkół Polskich na Litwie „Macierz Szkolna“

Dwa rekordy świata

Podczas mityngu Diamentowej Ligi w Paryżu padły dwa rekordy świata. Ukrainka Jaroslawa Mahuczich skoczyła wzwyż 2,10, a Kenijka Faith Kipyegon przebiegła 1500 m w 3.49,04. Natalia Kaczmarek pokonała 400 m w 49,82, natomiast Ewa Swoboda w biegu na 100 m uzyskała czas 11,16.

Wygrana zespołu Kubicy

Zespół Orlen Team AO by TF, którego kierownicą jest Robert Kubica, po dyskwalifikacji ekipy Panis Racing został w klasie LMP2 zwycięzcą trzeciej rundy cyklu European Le Mans Series w 4-godzinny wyścigu na torze Imola.

Srebro juniorki

Z jednym medalem wraca do kraju reprezentacja Polski młodzieżowców i juniorów z mistrzostw świata w kajakarstwie górskim w słowackim Liptowskim Mikulaszu. Srebro w słalomie K1 juniorek wywalczyła Hanna Danek.

Triumf Hamiltona

Siedmiokrotny mistrz świata Brytyjczyk Lewis Hamilton z zespołu Mercedes wygrał 12. rundę mistrzostw świata Formuły 1 – wyścig o Grand Prix Wielkiej Brytanii na torze Silverstone. Hamilton zwyciężył na tym torze po raz dziewiąty w karierze.

Brazylia wyeliminowana

Urugwaj pokonał Brazylię w rzutach karnych 4-2 po bezbramkowym remisie w ćwierćfinale Copa America rozgrywanego w USA. W półfinale Urugwajczycy zagrają z Kolumbią, która również w sobotę pokonała Panamę 5:0.

Świątek nie wygra Wimbledonu

Iga Świątek odpadła w trzeciej rundzie wielkoszlemowego Wimbledonu. Liderka światowego rankingu tenisistek przegrała w sobotę w Londynie z reprezentującą Kazachstan Julią Putincewą 6:3, 1:6, 2:6.

Koszykarska kadra Litwy po raz drugi nie wystąpi w igrzyskach olimpijskich

Fiasko Litwinów na Karaibach

Koszykarska reprezentacja Litwy po raz drugi z rzędu nie wystąpi na igrzyskach olimpijskich. W decydującym meczu w nocy z niedzieli na poniedziałek Litwini przegrali w San Juan z gospodarzami olimpijskiego turnieju kwalifikacyjnego Portorykańczykami 68:79 (19:19, 16:20, 15:23, 18:17). Bilety do Paryża wywalczyli też mistrzowie Europy (2022) i świata (2019) koszykarze Hiszpanii oraz Grecja i Brazylia.

Ironią losu jest fakt, że kadra Litwy już drugi finał kwalifikacyjnego turnieju olimpijskiego przegrała różnicą 11 punktów: przed trzema laty w Kownie ustąpiła Słowenii – 85:96. Na domiar złego litewscy koszykarze przegrali z Portorykańczykami po raz pierwszy w historii, a gospodarze wystąpią na IO w Paryżu po 20 latach przerwy. Natomiast Litwa ostatni raz na igrzyskach olimpijskich grała w 2016 roku w Rio De Janeiro. Przed finałowym spotkaniem z Portoryko Litwa 96:84 pokonała Meksyk, 97:93 Wybrzeże Kości Słoniowej oraz 88:64 Włochy.

Po trzech zwycięstwach kibice na Litwie liczyli, że podopieczni Kazysa Maskvytisa pokonają ostatnią barierę, ale rzeczywistość okazała się niezwykle brutalna. Gospodarze dominowali na parkiecie praktycznie na

Litewscy koszykarze zawiedli i po raz drugi z rzędu nie zagrają na igrzyskach olimpijskich

przebiegu całego meczu, a ich liderzy Jose Alvarado i Tremont Waters trafiali dostojnie wszystko, zdobywając odpowiednio 23 i 18 punktów. Dla porównania najsukceszniejsi wśród Litwinów Rokas Jokubaitis zdobył 16 pkt., a Donatas Sabonis – 10. Nie bez znaczenia był też żywiołowy doping 18,5 tys. fanów gospodarzy, którzy po brzegi wypełnili halę sportową „El Choliseo”. Koszykarze Portoryko wywalczyli historyczne zwycięstwo i bilety do stolicy Francji.

Po meczu szkoleniowiec Litwinów Kazys Maskvytis stwierdził z goryczą, że porażka jest dla niego „ogromnym

ciosem”, ale nie odpowiedział konkretnie, czy po fiasku zrezygnuje ze stanowiska głównego trenera.

Bardzo krytycznie o grze kolegów z reprezentacji wypowiedział się 30-letni Marius Grigonis, który bez owijania w bawełnę przyznał, że rywale demonstrowali współczesną koszykówkę, a jego koledzy staromodną. Dodał również, że w kadrze muszą nastąpić zmiany zarówno w sztabie trenerskim, jak i w składzie osobowym zawodników.

Sensację sprawili Brazylijczycy, wicemistrzowie Ameryk z 2022 r., którzy w Rydze rozgromili w finale Łotwę,

piątą drużynę ostatnich mistrzostw świata 94:69. Hiszpanie pokonali w finale w Walencji Bahamy 86:78, a to oznacza, że 39-letni Rudy Fernandez, który w IO debiutował w 2004 roku (Ateny) zostanie rekordzistą wszech czasów pod względem startów olimpijskich - jest jedynym graczem globu, który wystąpi w sześciu igrzyskach. Grecy, który w półfinale turnieju w Pireusie wyeliminowali Słowenię (96:68), czwartą drużynę IO 2021, z gwiazdą NBA i Dallas Luką Doncicem, w finale olimpijskich kwalifikacji pokonali Chorwację 80:69.

Opr. Z. Ż.

Hiszpania ograła Francję i po raz piąty zagra w finale ME

Niepokonana hiszpańska armada

Hiszpania po raz piąty w historii zagra w finale piłkarskich mistrzostw Europy. We wtorek w Monachium podopieczni selekcjonera Luisa de la Fuente wygrali z Francją 2:1 (2:1) i 14 lipca w Berlinie zagrają o trofeum ze zwycięzcami środowego spotkania Holandii z Anglią.

Pierwszą bramkową okazję stworzyli Hiszpanie w piątej minucie. Po dośrodkowaniu Lamine Yamala z prawego skrzydła główkował Fabian Ruiz, ale mimo dobrej pozycji postąpił piłką nad poprzeczką. Cztery minuty później bardzo podobną sytuację wykorzystali rywale. Z lewej strony boiska dośrodkował kapitan Kylian Mbappe, który po złamaniu nosa w meczu „Trójkolorowych” z Austrią po raz pierwszy wystąpił bez maski ochronnej, postąpił precyzyjne górne podanie do Randal Kolo Muaniego. W przeciwieństwie do Ruiza, napastnik Paris Saint-Germain nie pomylił się i dał Francji prowadzenie. Był to pierwszy „normalny” gol zdobyty przez podopiecznych Didiera Deschamps. Wcześniej dwóch rywali wbiło sobie samobójce, a w spotkaniu z Polską rzut karny wykorzystał Mbappe.

Jednak nie minął nawet kwadrans, kiedy sprawy we własne ręce wzięli Yamal. Tym razem nie dośrodkował, a zbiegł z piłką w stronę środka boiska i popisał się technicznym uderzeniem lewą nogą, nie dając szans bramkarzowi Mike-

Hiszpania przechodzi do historii Euro, bo jeszcze żaden z zespołów biorących udział w ME nie wygrał sześciu meczów z rzędu, a bohaterem półfinału został 16-letni Lamine Yamal

owi Maignanowi. Wpisując się na listę strzelców został najmłodszym zdobywcą gola w historii ME – we wtorek miał 16 lat i 362 dni. Dotychczas ten rekord należał do Szwajcara Johana Vonlanthena, który trafił do siatki w Euro 2004 w wieku 18 lat i 141 dni.

W spotkaniu z Chorwacją, którym Hiszpania rozpoczęła rywalizację w grupie B trwającej edycji ME, Yamal zdezonizował Kacpra Kozłowskiego jako najmłodszego w historii uczestnika turnieju. Tego dnia Hiszpan miał 16 lat i 338 dni, a Polak w dniu występu w 2021 roku miał 17 lat i 246 dni.

Na przerwę w Monachium Hiszpanie schodzili już prowadząc 2:1. W 25. minucie mocny strzał w kierunku francuskiej bramki oddał Dani Olmo, zdobywając swojego trzeciego gola w bieżącej edycji i dołączając na szczycie klasyfikacji strzelców do czterech innych piłkarzy: Słowaka Ivana Schranza, Gruzina Georgesa Mikautadze, Niemca Jamala Musiali oraz Holendra Cody'ego Gakpo. Zanim piłka wpadła do siatki, nieskutecznie próbował zatrzymać ją stopą Jules Kounde. Początkowo uznano to za gola samobójczego Francuza, ale później zmieniono strzelca na Olmo.

Był to 13. gol Hiszpanii od początku turnieju, co już jest wyrównaniem rekordu tej reprezentacji w historii ME. Najsukceszniejsi są Francuzi, którzy w 1984 roku strzelili 14 bramek.

W drugiej połowie wynik się już nie zmienił, co oznacza, że „La Roja” stanie przed szansą wywalczenia tego trofeum po raz czwarty. Dotychczas triumfowała w latach 1964, 2008 i 2012. Jedyny finał przegrała w 1984 roku z Francją.

Drugi półfinał pomiędzy reprezentacjami Anglii i Holandii został rozegrany w środę, 10 lipca, w Dortmundzie. Finał – 14 lipca w Berlinie.